

Anette er student og bonde:
—Noen blir helt
gale når de ser dyr.
Så er det rett frem
med kameraet

Kultur s. 16–19

Studiebarometeret 2019:

68 prosent **VET IKKE**
hvordan de varsler
om **TRAKASSERING**

Nyhet s. 8–9

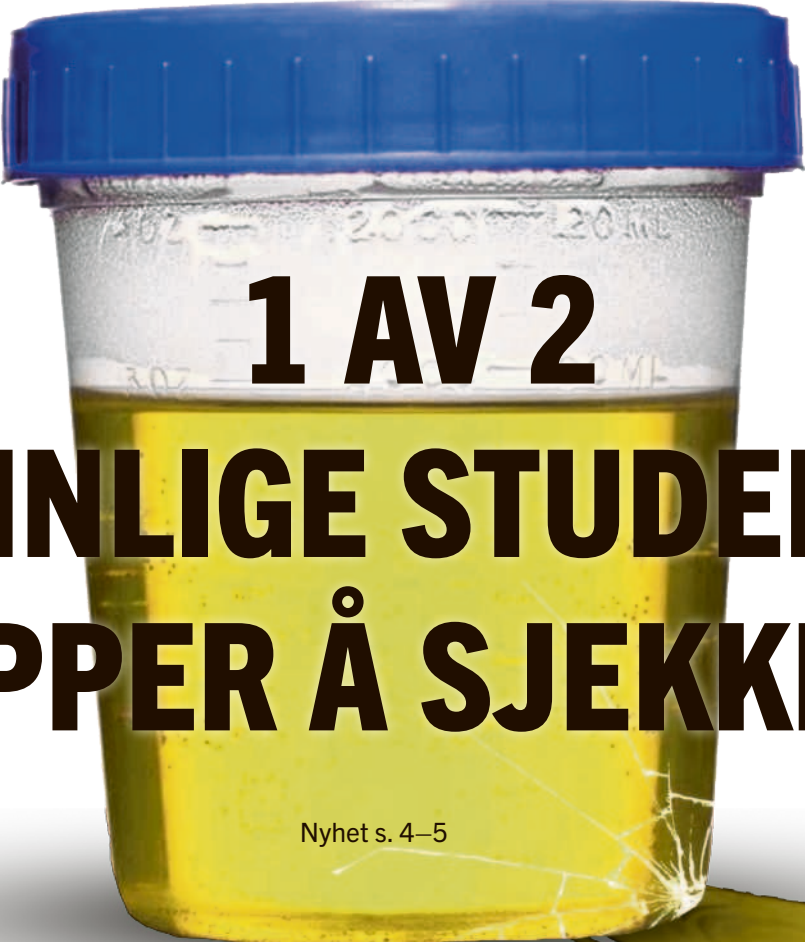
Studentenes
nye statsråd

om: **Fylleangst**
Året på BI
Blind-dating

Nyhet s. 10–12

UNIVERSITAS

Norges største studentavis | utgave 3, årgang 74 | www.universitas.no | torsdag 30. januar 2020

1 AV 2 MANNLIGE STUDENTER DROPPER Å SJEKKE SEG

Nyhet s. 4–5

En fersk undersøkelse
viser at 45 prosent av
mannlige studenter ikke sjekker seg
for kjønnsykdommer etter hver nye
separtner.

Want to exercise your brain while earning cash?

Sign up to participate in economics experiments at BI:

Expected pay for one hour in our laboratory: **250 Kroner**

Register at: <https://orsee.bi.no/public/> Questions: bi-experiment@bi.no

BI

AKADEMIKA HAR
PENSUMPAKKENE

VELKOMMEN INNOM

Ørepropper

3 PAR
49,-

Tekstmarkør

19,-

3FOR2
på alle Pilot Green
produkter.

Indextabs på linjal

25,-

Tilbudene gjelder t.o.m. 8. februar 2020.

MENINGER

Redaktør: **Selma Jøner**
selmajoner@gmail.com 938 08 470

Nyhetsleder: **Jantra Pernille Hollum**
jantrahollum@gmail.com 407 52 780

Fotosjef: **Odin Drønen**

Desksjef: **Synne Hellevang**

Nettredaktør: **Rasmus Gorset Berg**

Følg oss

www.universitas.no

facebook.com/UniversitasOslo

twitter: @universitas_no

instagram: universitas_offisiell

Tips oss

tips@universitas.no

Vel blåst, Nybø!

Som den splitter nye forsknings- og høyere utdanningsministeren, Henrik Asheim (H), så treffende sier: «Det er som en Iphone, denne regjeringen – kommer ny hvert år.»

To år har gått siden Iselin Nybø (V) ble presentert som forsknings- og høyere utdanningsminister på Slottsplassen. I det øyeblikket ble hun historisk. Da Venstre gikk inn i regjering med Høyre og Frp i 2017, opprettet Erna Solberg helt nye statsrådposter. En av dem fikk Iselin Nybø fra Randaberg i Rogaland.

Hun skulle fylle store sko. Nybø tok over stafettpinne fra den veldig populære kunnskapsministeren Torbjørn Røe Isaksen, med sine viktige politiske studentgjennomslag og sin vittige Instagram-profil. Når Universitas portretterte den ferske statsråden, titulerte hun seg selv som «verdens kjedeligste person». Det er kanskje ikke det man ser for seg at en ambassadør for studentene skal eller burde være.

Men Nybø har fått til mye på de to årene hun var vært studentenes statsråd. Hun har kjempet frem viktige politiske seiere, til stor begeistring fra norske studenter – og stått i haglene kritikk og krigserklæringer fra Norsk studentorganisasjon (NSO). Og hun har figurert i mang en Universitas-lederartikkel med negativt fortegn.

For det er ikke til å legge skjul på at det har vært noen turbulente år. Det var ved hennes hånd at den nye stipendordningen, som straffer gjennomsnittsstudenten og påser at de som ikke fullfører en grad kun får omgjort 25 prosent av lånet sitt til stipend, ble innført. 250 millioner innsparer kroner havnet tilbake i kassa til regjeringen, og kombinert med de 300 millionene som ble kuttet i støtten til studentboliger samme år, ble det skapt et bilde av studentene som regjeringens sparegris.

Men det har også vært oppturer. Regjeringen fikk på plass elleve måneders studiestøtte med Nybø i statsrådstolen. Selv om det her må innvendes at samtidige kutt i andre støtteordninger har resultert i at studentene i realiteten har finansiert den ekstra måneden selv. Nybø har invitert landets studentpolitikere til åpen diskusjon i regjeringens representasjonsbolig, påbegynt en satsing på åpen tilgang til forskningsresultater og en etterlenget levekårsundersøkelse, samt satt klima på dagsorden i sektoren. Blant annet ved å sette igang en konkurranse om hvilke universiteter og høyskoler som er mest bærekraftig på utdanning, forskning og drift.

Nybø har synliggjort studentsaker, selv om hun selv har fått kritikk for å være en usynlig statsråd.

– Vi har helt klart fått løftet viktige studentsaker på dagsorden mye takket være engasjementet til statsråd Nybø, sier Marte Øien, leder for NSO.

Takk for nå, Nybø! Og velkommen skal du være, «Party-Henke»! Vi forventer en økning i studiestøtten og en tydelig satsing på heltidsstudenten, og vi er ikke fornøyd før den nye stipendordningen er reversert.

~ <3 #€NR!K <3 ~

Han er ikke «creepy», men får «guarden» opp når det snakkes om svart-hvitt-filmer, han imponerer på engelsk: «You will not like what comes after Siv Jensen», han digger Tiktok, øl og skrekkefilmer, fylleangst suger, og blind-dating er kleeeint.

Endelig har vi fått en statsråd som er «down med kidsa».

Universitas er en avis for og av studenter. Universitas er et nyhets- og debattorgan for lærerestene tilknyttet Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO). Universitas skal drive kritisk og uavhengig journalistikk, og være partipolitisk nøytral. Universitas arbeider etter Vær Varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Daglig leder: **Simen Eriksen**
simen.eriksen@universitas.no 22 85 33 36

Annonseansvarlig: **Geir Dorp**
geir.dorp@universitas.no 22 85 32 69

Besøksadresse: **Moltke Moes vei 33**

Post: **Boks 89 Blindern, 0314 Oslo**

Epost: **universitas@universitas.no**

Nettside: **www.universitas.no**

En strategi om kunstig intelligens er på sin plass, men Regjeringen må tenke større om akademias rolle.

Kunstige ambisjoner

kommentar

Aksel Rogstad, journalist og korrektursjef i Universitas

For et par uker siden lanserte daværende digitaliseringsminister Nikolai Astrup Regjeringens nasjonale strategi for kunstig intelligens (KI). Det 66-siders lange dokumentet inneholder et kapittel om forskning og høyere utdanning, hvor Regjeringen tar til orde for økt integrasjon av KI i nasjonens studieprogrammer. Det er i utgangspunktet gledelig – samtalen om og utviklingen av kunstig intelligens må begynne i academia. Men det spørs hvor troverdig det hele blir. De av oss som håpet på en reell visjon for kanskje vår tids mest spennende teknologi, må nok si seg skuffet.

Regjeringen nøyer seg med å rope «heia» fra sidelinjen

Strategien inneholder nemlig nok av pene ord, men det er bekymringsverdig langt mellom de forpliktende tiltakene. Det står for eksempel: «Regjeringen vil ha tydelige forventninger til at studiestudentene dimensjonerer og innretter studietilbudet innenfor KI i henhold til forventede behov i arbeidsmarkedet [sic], og at KI integreres i etablerte studieprogrammer der det er relevant.» Løfter som faktisk betyr noe, skal man lete forgjeves etter; det blir med de «tydelige forventningene». Regjeringen unnlater altså å komme med noen konkret politikk de må stå inne for i årene som kommer, og nøyer seg heller med å rope «heia»

fra sidelinjen. Med særskrivingsfeil attpåtil. Universitetet i Oslo opprettet så nylig som i fjor høst det nye studieløpet «Honours», hvor studentene får undervisning i kunstig intelligens ved siden av sine fordypningsstudier. Regjeringen ville på det tidspunktet ikke gi universitetet midlene de ba om for å finansiere tilbudet, og Honours ble dermed begrenset til et tjuetalls elitestudenter, til stor ståhei i hovedstaden. Det er slikt som skjer når universitetene må «dimensjonere studietilbudet» uten at staten spytter litt i, og Regjeringen snakker i strategien kun løst rundt de eksisterende ordningene for å gi økte bevilgninger til lærestedene. De akademiske ambisjonene kommer nærmest som en fotnote. Først i seksjonen om etterutdanning av folk som allerede er i jobb tar strategien på seg et språk som lover noe. Jeg

skulle ønske jeg hadde tydelige forventninger til at Regjeringen holder sin del av «avtalen» om å integrere kunstig intelligens i høyere utdanning, men den gang ei.

Det er ikke bare i academia Regjeringens KI-strategi bjeffer mer enn den biter. I kapitlet om næringslivet ramses det opp allerede eksisterende ordninger som er rettet mot vekst av små og mellomstore IT-bedrifter, uten at man virker villig til å legge på bordet nye tiltak for å sikre en sterk norsk KI-næring – som de for eksempel har i Sverige. Det er synd, særlig fordi kunstig intelligens tilbyr en gyllen mulighet til å puste liv i utdannelser som ofte er dårlige på å gi studentene jobb. Tverrfaglig som KI er, ligger det spennende muligheter for studenter fra alle fakulteter.

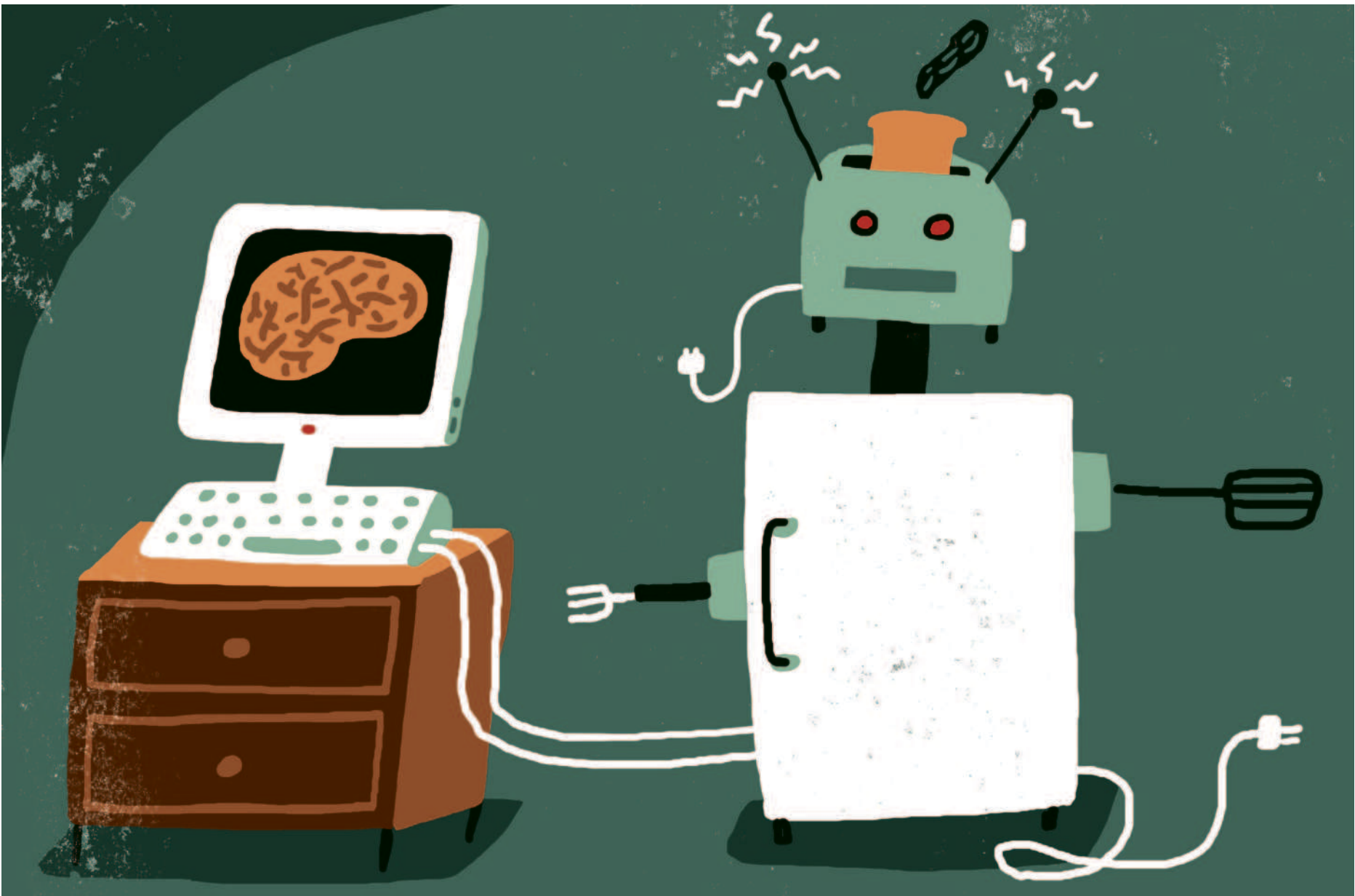
Arkivaren

Boys will be boys

I denne ukens Universitas kan du lese om Preben som ikke tester seg for kjønnssykdommer så veldig ofte. Men denne går ut til deg Preben, du er ikke alene. Og det var du ikke i 2004 heller. Helsetjenesten ved UiO hadde betydelig flere jenter som testet seg enn gutter den gang og. Student Natalia Moen kunne meddele at hun kjente selv en fyr som dro til Thailand og hadde ubeskyttet sex med en norsk jente. Så fikk den litt naive og uvitende typen klamma </3 Og ikke nok med det, damen hjemme i Norge fikk det og! Så vi sier det sann, skal du ut på lidenskapelige oppdrag, må en nok ut på vitenskapelige oppdrag dagen derpå.

Universitas nr. 30, 2004

ILLUSTRASJON: ØYVIND HOVLAND

Jeg jobbet selv et drøyt år i et oppstartsselskap med å bygge KI-drevne chatboter – blant dem chatboten du finner på SiOs nettsider. Fellesnevneren for flere av mine kolleger var at typisk støvete utdannelser – i dette tilfellet innen språk og litteratur – viste seg å ha en plass i det allsidige landskapet som KI er. For det er ikke bare utviklere som skal drive KI-revolusjonen fremover. Teknologiens anvendelsesfelter inviterer ethvert kløktig hode med på dansen, og kommer utvilsomt til å skape mange flere spennende arbeidsplasser enn den truer. Derfor er det frustrerende at Regjeringen ikke gjødsler for en mer fruktbar grobunn for norske KI-bedrifter. Det er en flora

av uvurderlige karriereveier vi neppe ønsker å være foruten. En nasjonal strategi for kunstig intelligens er betimelig og viktig, og jeg tviler ikke på at Regjeringen er seg KI-teknologiens alvor bevisst. Men strategien inneholder likevel for mange løse tråder og forspilte muligheter, sett gjennom studentens lesebriller. Regjeringen etterlyser for eksempel en etisk debatt om kunstig intelligens – og hvilken mer naturlig debattscene enn universitetene og høyskolene? Strategien handler om hvordan vi som samfunn skal håndtere og forholde oss til et nytt teknologisk paradigme, og akademia må spille en sentral rolle

i å drive den samtalen fremover. Da holder det ikke å tenke smått.

Regjeringen sier de ønsker seg kunstig intelligens i høyere utdanning. Det betyr lite dersom det kun er tomme ord, og KI-strategien er per i dag mistenkelig lite forpliktende. Ambisjonsnivået må opp for at potensialet skal gripes. Om Norge skal bli det vi bør kunne bli innenfor kunstig intelligens, kan ikke akademias stemmer la det stå med sjenerte ord.

debatt@universitas.no

Historiske skråblikk av
Ellisiv «Snokern» Myrva

(S)istOry repeats itself

Noen ganger vil en bare krølle seg sammen i fosterstilling under nostalgis betryggende slør. Lene seg på beslutninger en allerede har tatt, ikke ta stilling til fremtidens usikre utfall. Det gjør nok vår elskede Studentsamskipnad. For en kan gjerne si at i gjentakelsene dukker nyansene opp, og i at det samme fins forskjellen. Men for SiO har det vært samme visen siden i hvert fall 2001. Da kunne Universitas meddele at Samskipnaden ville innføre en egenandel for legetjenester. Hmm... historien gjentar seg, første gang som tragedie, andre gang som farse.

Universitas nr. 30, 2004

Øyeblikket

av Marthe Thu

En demonstrant viser sin misnøye med UiOs klimaplan.

UNIVERSITAS

TIPS OSS:

tips@univerisitas.no

UTTEGNERE:

Aleksander Naug
Caroline Vestskogen
Erlend Peder

DESKJOURNALIST:

Ellisiv Sunde Myrva

KORREKTURSJEF:

Aksel Rogstad

Universitas støttes av Velferdstinget,
som står uten redaksjonelt ansvar.

NYHET

nyhetsredaktør: **Jantra Hollum**
jantrahollum@gmail.com 407 52 780

Nesten halvparten av mannlige sjekker seg ikke etter hvert p

Hver tredje student sjekker seg ikke for kjønnssykdommer hver gang de bytter seksualpartner viser fersk undersøkelse. Preben (22) og Ine (21) er på hver sin side av statistikken.

Sjekking

tekst Mylena Kifle

foto Henrik Follesø Egeland, Odin Drønen og Thomas Stavø Johnstone

Skabbutbrudd tar for tiden landet med storm, slik herpes gjør en fuktig maikveld på Tryvann. «Klamma» fester seg flere steder enn veggene på Horgans og Qadis, men likevel velger Norges smarteste å tusle rolig forbi Sex og samfunn mandag morgen.

36 prosent av studenter sjekker seg nemlig ikke for kjønnssykdommer hver gang de bytter seksualpartner, ifølge en fersk undersøkelse utført av Sentio på vegne av Norsk studentorganisasjon (NSO) og Universitas.

Nedprioritert

Preben André Jungård Andersen (22) er blant dem som ikke alltid sjekker seg for kjønnssykdommer. Han forteller at han prøver å bruke beskyttelse hver gang han har sex.

– Men *slip ups* skjer jo. Og da prøver jeg å sjekke meg så fort som mulig, sier Preben.

Han prøver å sjekke seg hver gang han har ubeskyttet sex, men innrømmer at med studier på BI, jobb og verv i studentforening strekker ikke tiden alltid til.

– Jeg har en veldig travel hverdag, og å skulle dra ned til Sex og samfunn klokken tre på en onsdag blir ofte nedprioritert, sier Preben og legger til at som homofil mann vil han gjerne teste seg for HIV når han først skal sjekke seg for kjønnssykdommer.

– Det er jo ikke like lett som en selvtest for klamydia og gonorré. For å sjekke seg for hiv må man ha time hos en lege, og å avtale time hos fastlegen tar ofte litt tid.

Preben forteller at han ofte bekymrer seg for

Partnere synes bare at det er tiltrekkende om man er flink til å sjekke seg

Stine Solli, sykepleier ved Sex og samfunn

Sjekk deg: Stine Solli, sykepleier ved Sex og Samfunn, sier at det alltid er en risiko for at man har blitt smittet hvis man har hatt ubeskyttet sex.

resultatet etter at han sjekker seg.

– Man krisemaksimerer jo ganske mye når det kommer til kjønnssykdommer. Kanskje spesielt homofile, med tanke på hiv.

– Det er kanskje litt teit å si, men det som nes-

ten er verst ved å teste positivt for en mindre alvorlig kjønnssykdom, er jo at man må si fra til alle de siste man har ligget med. Det er ganske skamfullt.

God kontroll

Preben forteller at han føler han har god kontroll på om de han har sex med har en kjønnssykdom.

– Det er kanskje hovmod fra min side, men jeg tenker litt at det ikke kommer til å skje med meg, fordi jeg har såpass kontroll på

hvem jeg ligger med og hvem de ligger med, sier han og legger til:

– Men samtidig, folk lyver jo om alt mulig hele tiden.

Preben har gjerne en samtale med seksualpartnere om eventuelle kjønnssykdommer.

– Men den samtalen kommer ofte etter at man har hatt sex, i stedet for før, innrømmer han.

Han forteller at han stoler mye på de han har sex med:

– Kanskje mer enn jeg burde. I etterkant skjønner jeg at det ikke er

særlig smart.

– Når var sist du sjekket deg?

Preben unnskylder seg med at han har hatt mye å gjøre i det siste og tenker seg godt om.

– Herregud, det her er flaut, men det må nok ha vært i oktober, sier han.

– Jeg drar når jeg føler jeg burde gjøre det. Så jeg skal nok rusle ned en tur på Sex og samfunn i morgen, når jeg tenker på det.

Ge studenter artnerbytte

– Lite overraskende

Stine Solli, sykepleier og leder for seksualitetsundervisningen ved Sex og samfunn, er ikke overrasket over tallene undersøkelsen viser.

– Resultatene fra undersøkelsen er ganske likt vårt inntrykk av norsk ungdom, forteller Solli. Hun påpeker samtidig at mange er flinke til å teste seg.

Det viser tall fra klinikken til Sex og samfunn også, i underkant av

Jeg vil ikke spre en eventuell sykdom videre

Ine Andersen, student

14.000 personer var innom for å ta en selvtest i 2019. Hun tror at mangel på informasjon om seksuelt overførbare infeksjoner er en stor grunn til at mange studenter ikke tester seg etter hver gang de har sex med en ny partner.

– Mange tenker ikke at seksuelt

Sjekker du deg for kjønns- sykdommer for hver gang du bytter seksualpartner?

+ Ja: 33 % (29 % menn og 34 % kvinner) 66 % av tilfellene i aldersgruppen 20–24 år

+ Nei: 36 % (45 % menn og 32 % kvinner)

+ Vil ikke svare: 7 % (8 % menn og 7 % kvinner)

+ Har ikke byttet seksualpartner: 24 % (18 % menn og 27 % kvinner)

Kilde: Undersøkelse utført av Sentio på vegne av NSO og Universitas

overførbare infeksjoner er så vanlig som det faktisk er. Klamydia er en av de vanligste kjønnsykdommene i Norge, men man får ofte ikke noen symptomer av det, og dermed oppsøker ikke folk helsevesenet.

Solli tror også at mange kan være litt godtroende overfor seksualpartnerne sine.

– Det er mange som har klamydia, men mange blir overrasket når de får det, fordi de tenker at det er usannsynlig at den de ligger med har det, sier hun.

– Flere synes også at det er skummelt å snakke med helsepersonell om sin egen seksuelle helse, og mange velger nok heller å utsette testen, fordi man kan være bekymret for resultatet.

Solli forklarer at tilbudet for testing av kjønnsykdommer allerede er ganske bra, men at for noen kan terskelen fremdeles være høy.

– Det man ser funker for at flere unge skal sjekke seg, er å gjøre testingen lettere og mer tilgjengelig. For mange oppleves det som et tiltak å måtte snakke med noen som kanskje stiller private spørsmål man opplever som ubehagelige. Derfor funker selvtest veldig bra, forteller hun.

– Også kan man alltså gå til

fastlegen, der er det gratis å teste seg for allmennfarlige smittsomme sykdommer, som for eksempel klamydia.

– Føler meg unik

Ine Andersen (21) studerer utviklingsstudier ved OsloMet. Hun sjekker seg for hver gang hun bytter seksualpartner.

Ine forteller at det er én veldig enkel grunn til at hun tar seg det bryet:

– Jeg vil ikke spre en eventuell sykdom videre, det er ganske kjedelig. Plutselig vet man ikke hvem man har fått det fra og må fortelle alle sine siste seksualpartnere at de også må sjekke seg.

Ine synes ikke det er noe særlig tiltak å sjekke seg etter hver gang, men opplever at ikke alle rundt henne tar det like alvorlig.

– Jeg føler meg litt unik. Særlig sammenlignet med gutta, de kan finne på å si sånn: «Jeg husker ikke sist jeg sjekka meg, men jeg har aldri hatt det da!»

Årsaken til at Ine aldri tar noen sjanser og alltid sjekker seg når hun må skyldes en venninne som var litt uheldig.

– Jeg husker da hun fikk herpes, jeg skal ikke gjøre samme feil, tenkte jeg da. Hun er jo støkk med det hele livet, og det vil ikke jeg gå gjennom. Jeg har vært litt ekstra

Skrekkehistorier: Ine Andersen, student ved OsloMet, sjekker seg alltid etter hun har hatt ubeskyttet sex etter venninnen hennes fikk herpes.

Åpenbaring: Preben André Jungård Andersen, student ved BI, skal ta seg en tur innom Sex og samfunn etter intervjuet med Universitas.

obs etter at hun fortalte det.

Ine forteller videre at hun aldri har hatt noen kjønnsykdommer.

– Enn så lenge, sier Ine og banker fort i bordet foran seg.

Gutter er dårligere

Tallene i Studentundersøkelsen viser at 45 prosent av mannlige studenter ikke sjekker seg for hver gang de bytter seksualpartner, sammenlignet med 32 prosent av

kvinnene. I årsrapporten til Sex og samfunn fra 2018 kommer det frem at 81 prosent av deres besøkende er kvinner.

– Hvorfor er gutter dårligere på å teste seg?

– Det skulle vi gjerne visst. Vi ser at gutter er minoriteter i mange områder i helsevesenet, også hos oss, sier Solli og legger til:

– Dette blir bare spekulering, men det kan ha noe med at jenter har lettere for å snakke om ting

Å skulle dra ned til Sex og samfunn klokken tre på en onsdag blir ofte nedprioritert

Preben André Jungård Andersen, student

som kan oppleves som personlige, som seksualitet og egen helse.

– Hvorfor burde man sjekke seg for kjønnsykdommer for hver gang man bytter seksualpartner?

– Fordi det alltid er en risiko for at man har blitt smittet dersom man har hatt ubeskyttet sex. Den eneste måten man kan vite om man har fått en seksuelt overførbare infeksjon på, er om man tester seg.

Hun legger til at besøkende på Sex og samfunn som får påvist en kjønnsykdom, ofte vil vite hvor lenge de har hatt det.

– Men det kan jo ikke vi se. Det kan man bare vite om man tester seg for hver gang man har hatt ubeskyttet sex med en ny partner, og det er nettopp derfor det er en god idé å teste seg etter hver gang.

– Har du noen tips til studenter som ikke er så flinke til å sjekke seg?

– Prøv å tenke at det er viktig å ta ansvar for egen helse. Er du i tvil, ta en ekstra test. Partnere synes bare at det er tiltrekkende om man er flink til å sjekke seg, forsikrer hun.

SPLIDEN OM EGENANDEL HOS SiO PSYKISK HELSE FORTSETTER: Varsler omkamp i Velferdstinget

Omkamp: Sindre Cottis Hoff og Adrian Leander Skagen fra Grønn liste mener psykologtjenestene til Studentsamskipnaden SiO burde være gratis.

Grønn liste mener det ble gitt feil informasjon da Velferdstinget stemte over saken om egenandel hos SiO Psykisk helse. Nå vil de ha ny votering.

Psykisk helse

tekst Synnøve Berg Meisingset
foto Odin Drønen

– Vi tror ikke feilinformasjonen ble lagt frem intensjonelt, men beslutningen burde tas på et riktig grunnlag uansett, sier Sindre Cottis Hoff fra Grønn Liste ved Universitetet i Oslo.

I november vedtok Velferdstinget i Oslo og Akershus å stille seg bak en egenandel på Studentsamskipnaden SiOs psykolog- og rådgivningstimer. En prøveordning med egenandel har nå trådt i kraft og skal evalueres ved slutten av året. De tre første timene hos psykolog eller rådgiver vil koste 100 kroner, og maksprisen skal ikke overstige 300 kroner i året.

På møtet hvor Velferdstinget vedtok

forslaget, ble det informert om at SiO-psykologene hadde tatt initiativet og var positive til egenandelen. Dette stemmer imidlertid ikke. I forrige uke kunne Universitas fortelle at psykologene i SiO Psykisk helse har delte meninger om vedtaket.

– Hovedsakelig er vi bekymret for om dette kan heve terskelen for å ta kontakt med psykolog og rådgiver i SiO Psykisk helse, uttalte Shirley Stormyren, tillitsvalgt for SiO-psykologene.

– Feil grunnlag

På bakgrunn av de nye opplysningene som har kommet frem, ønsker Grønn liste å fatte et nytt vedtak i egenandelsaken på Velferdstingets vårseminar i februar.

Hoff var selv på møtet og opplevde at det førende argumentet i debatten var at forslaget hadde faglig støtte fra psykologene selv.

– Dette tilsa at det nærmest var faglig konsensus om at en egenandel var positivt. Det formet debatten. Men det var jo på feil grunnlag, sier han.

Adrian Leander Skagen er også representant for Grønn liste. Han forteller

Det formet debatten. Men det var jo på feil grunnlag

Sindre Cottis Hoff, Grønn liste

at de i hovedsak ønsker å oppnå god og redelig saksbehandling, hvor de tar et standpunkt på et saklig grunnlag.

Videre mener Skagen at en egenandel vil høyne terskelen for å oppsøke hjelp. Han viser til at studentøkonomien til tider er trang.

– Hundre kroner her og hundre kroner der, det kan bli ganske mye. Og det

er noe med hele budskapet man sender, sier Skagen.

Universitas har fått opplyst av SiO Helse at det i starten av januar var omtrent 150 studenter som sto på venteliste for time hos psykolog. De som tar kontakt får tilbud om den første inntakssamtalen innen en uke, mens ventetiden hos psykolog eller rådgiver er rundt åtte uker. Den første vurderingssamtalen er fortsatt gratis.

– Forståelig

Velferdstinget består av 37 representanter fra ulike utdanningsinstitusjoner, og de velger fem av de ti representantene i SiOs hovedstyre.

Velferdstingets vedtak vil kunne påvirke SiOs beslutninger, men det er til syvende og sist hovedstyret som bestemmer.

– Det er ikke noen automatikk i at hovedstyret følger Velferdstingets vedtak. Når resultatet av ordningen med egenandel tas opp til evaluering i høst, vil nok Velferdstingets stemme være avgjørende i spørsmålet om man skal fortsette med det, forteller Gard Løken Frøvoll, leder i

fremkom av sakspapirene.

– Selve sakspapiret nevnte ingenting om hva psykologene mener, men det ble fremmet muntlig fra talerstolen, noe jeg vil tro hadde påvirkning på debatten i Velferdstinget.

Han ønsker Grønn liste velkommen til å behandle saken på nytt på Velferdstingets seminar i februar.

Dette mener listene

Forslaget om å behandle saken på nytt i Velferdstinget får støtte fra A-lista og Venstrealliansen. Begge listene stemte også imot forslaget da det var oppe i Velferdstinget i november.

– Jeg ønsker ikke en egenandel for psykologtilbudet, men det var en kamp jeg tapte. Dersom dette kommer opp igjen i Velferdstinget kommer vi også til å stemme imot egenandelen, sier Eivind Yrjan Stamnes fra A-lista.

– Mange argumenterer med at 300 kroner i året ikke gjør terskelen stor. Men enhver terskel for å søke hjelp, er en for høy terskel.

Ezgi Kutal fra Venstrealliansen har tidligere uttalt til Universitas at egenandelen vil øke forskjellene mellom de som har råd og ikke, og kalt det «usolidarisk».

Gjestelistas representant Eskild Gausemel Berge var også på Velferdstingets møte.

– Hvis ikke hele sakskomplekset kom frem er vi positive til å ta opp saken på nytt. Jeg kommer likevel til å boikotte den nye avstemningen. Det er så lange og kjedelige møter, sier han.

Adrian Helle fra Realistlista stemte for egenandel. Han har forståelse for at det er vanskelig å finansiere tilbudet til SiO Helse kun gjennom semesteravgiften.

– Vi er ikke helt positive til å ta opp saken igjen akkurat nå. Jeg tror vi er nødt til å la dette gå sin gang og se hva evalueringen sier. Vi blir nødt til å se alle argumentene fra Grønn liste før vi voterer, sier Helle.

Også Moderat liste stemte for egenandelen.

– Det er viktig at man møter opp når man er satt opp til time. Egenandelen som er foreslått er ganske lav, så det blir bare symbolsk, sier Mathias Meyer, leder av Moderat liste.

Liberal liste stemte også for en egenandel da forslaget ble tatt opp i november. Leder Vilde Marie Ystmark tror likevel det kan være lurt å ha en ny diskusjon på det, siden grunnlaget nå er noe annet.

– Jeg vil nok fortsatt støtte egenandelen siden det er et prøveprosjekt. Vi tenker det kan være greit med en egenandel dersom man kan få bedre kurs-tilbud og behandling, spesielt når egenandelen er såpass lav.

universitas@universitas.no

Velferdstinget og legger til:

– Jeg syns det er forståelig at representantene fra Grønn liste ønsker saken behandlet på nytt når deler av informasjonen som ble fremlagt i debatten viste seg ikke å stemme. Beslutninger blir best når man har tilstrekkelig og riktig informasjon.

Forståelig at representantene fra Grønn liste ønsker saken behandlet på nytt

Gard Løken Frøvoll, leder av Velferdstinget

Han har tidligere beklaget feilopplysningene om SiO-psykologenes holdning til vedtaket. Han understreker at dette ikke

OSI rasker over grusen

Regnet pøser ned, og skiløypene drukner i gjørme. Oslostudentenes idrettsklubb (OSI) Langrenn sliter med å engasjere medlemmene sine og er redd for å tape inntekt.

Vår?

tekst Lene Marita Berg Hermann
foto Henrik Follesø Egeland

NRK meldte søndag at det går mot ny snøfri rekord i januar i Oslo. En måned som ut fra alle tidligere forutsetninger skal være den kaldeste måneden i året. Likevel ligger temperaturene langt over frysepunktet, og de fleste av oss labber med blandede følelser rundt i fjorårets vårkolleksjon.

Man skulle tro at blant de de som rammes hardest av de dystre værforholdene også ville være de mest frustrerte. Leder i OSI Langrenn, Sindre Jakobsen, tar derimot situasjonen med knusende ro.

– Vi får ikke gjort så mye med været, så da er det bare å gjøre det beste ut av det, forteller Jakobsen.

Kunstsno for alle penga

Men, hva gjør egentlig en skiforening når det som en gang var skinnende hvite løyper, nå er et gjørmehav? Svaret er enkelt: kunstsno.

– Oslo har noen få kunstløyper som vi har treninger på. Forholdene er ikke så veldig gode, men da er det desto bedre mulighet for å trene på teknikk og balanse, sier Jakobsen.

Han håper at de ujevne løypene skal gi ham et fortrinn i fremtidige konkurranser hvor skiforholdene er noe mer brukbare.

Manglende engasjement

Selv om det finnes løsninger på det grumsete været sliter idrettsklubben med å engasjere nye og eksisterende medlemmer til å bli med på skiøtter.

– Tidligere har vi vært mellom tre til tjue personer på trening. Nå ligger gjennomsnittet på fem, sier Jakobsen.

Vi får ikke gjort så mye med været, så da er det bare å gjøre det beste ut av det

Sindre Jakobsen, leder i OSI Langrenn

Med de økende temperaturene har også en av OSI Langrenn sine viktigste inntektskilder blitt satt på spill.

– Vi bruker å ha skikurs for utvekslingselever hvert semester, men i år har vi måttet sette dette på vent på grunn av været, sier Jakobsen.

– Dette utgjør en betraktelig del av inntektene våre, så vi håper virkelig på at snøforholdene skal bedre seg.

universitas@universitas.no

Bart: Sindre Jakobsen fra OSI Langrenn står på bar bakke ved Sognsvann. Det gjør det betydelig vanskeligere å drive en skiklubb.

Oslomet og Høyskolen Kristiania

Bekymringsverdig: Informasjon om varslingsssystemet til Oslomet kommer ikke frem til studentene, kun tjuefem prosent er klar over ordningen.

Over tre fjerdedeler av lærestedenes studenter vet ikke hvordan de skal si ifra om trakassering.

Studiebarometeret 2019

tekst Endre Ugelstad Aas og Jakob Bjørnøy

Det kommer frem i den ferske spørreundersøkelsen Studiebarometeret, gjennomført av Nasjonalt organ for kvalitet i utdanningen (Nokut).

Nesten 32.000 studenter fra hele landet har vurdert kvaliteten på studiet sitt. Studentene ble blant annet spurt om de har mottatt informasjon fra lærestedene sine om deres varslingsystem i møte med mobbing, seksuell trakassering og andre kritikkverdige forhold.

Der kommer det frem at Oslomet og Høyskolen Kristiania (HK)

er de to studiestedene i Oslo hvor flest studenter oppgir at de ikke har fått, eller ikke husker å ha fått informasjon om det. Kun 25 prosent av studentene ved Oslomet oppgir at de har fått informasjonen om varslingssystemer. På HK ligger tallet på 20 prosent.

– Her må det settes inn tiltak fra universitetets side. Den synligheten varslingsrutinene fortjener har de ikke fått, sier Ola Gimse Estenstad, leder i Studentparlamentet ved Oslomet. Han mener det er viktig at

man gjør varslingsrutinene til en sentral del av universitetets nettside.

Estenstad synes tallene fra undersøkelsen er triste. Han mener universitetet bør sørge for at studenter blir informert om varslingsrutinene i undervisningssammenheng.

– Vi kan *pushe* på ledelsen politisk i håp om å få det opp som en viktig sak for dem.

Er ikke fornøyd

For prorektor ved Oslomet, Nina

Waler, skaper tallene bekymring.

– Dette er tall vi naturligvis ikke er fornøyd med. Varslings-systemet er viktig, og vi er nødt til å jobbe bedre med å øke studentenes kjennskap til hvordan de kan varsle. Dessverre opplever vi at det kan være utfordrende å nå ut til studentene med informasjon, og dette er noe vi hele tiden jobber med å bli bedre på.

Storbyuniversitetet planlegger en «Si ifra»-kampanje i februar og mars som har den hensikt å

Lederkampen er i gang

NSO: Daniel Hansen Masvik (24), tidligere leder i Studentparlamentet ved Universitet i Tromsø Norges arktiske universitet, har vært svært kritisk til Norsk studentorganisasjon (NSO). Nå stiller han som kandidat til ledervet. I en pressemelding beskriver han seg selv som en «forbanna finnmarking», som startet sin høyere utdanning som «desentralisert lærerstudent i Hammerfest».

– Hva må til for å gjøre deg glad igjen?

– Jeg stiller ikke til leder for å bli fornøyd igjen, jeg stiller til leder for å utrette ting og forbedre studentbevegelsen, samt legge et

godt grunnlag for fremtidige ledere og studenttillitsvalgte. NSO er langt fra å være i mål, og jeg er ikke fornøyd før studentkravet er innfridd, frafallet er drastisk minsket, rådgiving om studieretning av høy kvalitet tidlig i utdanningsløpet er på plass, og psykisk helse blant unge voksne generelt og studenter spesielt er et uunngåelig element i landet, skriver Masvik i en e-post til Universitas. Han vil ha studiestøtten opp til 149.787 kroner og presse samskipnadene til en mer ambisiøs byggetakt av studentboliger. Ny ledelse velges på landsmøtet i Tønsberg 17.-19. april.

Solidaritet, rettferdighet og pizza!

STREIK: 18 fagorganiserte ansatte ved Dominos Pizza i Trondheim er klare til å streike dersom en tariffavtale ikke kommer på plass, skriver FriFagbevegelse tirsdag. 15 av de 18 fagorganiserte er studenter, og alle er mellom 18 og 30 år. De ansatte sier at de er lei av uforutsigbare arbeidstider og uordnede arbeidsforhold. La oss håpe det ender like godt for de trønderiske pizzastekkerne som det gjorde for våre syklende studentkamerater i hovedstaten. Unner ingen fem uker uten pizza.

ILLUSTRASJON: ODIN DRØNEN

ania er verst på varsling

ARKIVFOTO: HENRIK FOLLESØ EGELAND

ARKIVFOTO: HENRIK FOLLESØ EGELAND

Henrik Asheim, forsknings- og høyere utdanningsminister

– Det kan derfor være at studentene våre ikke har forstått at det er dette varslingssystemet studiebarometeret refererer til. Navnet på systemet vårt kan ha vært uklart.

– Hva skal dere gjøre for at de siste åtti prosentene skal få informasjonen?

– Vi har allerede igangsatt noen umiddelbare tiltak. Vi har endret navnet på vårt varslingssystem til «Si Fra» og tydeliggjort hva man kan varsle om, sier Sværi.

Å planlegge en informasjonskampanje for studentene, er også et tiltak HK har rukket å gjøre siden tallene fra Studiebarometeret ble publisert onsdag morgen.

– Vi får ukentlige henvendelser til vårt varslingsmottak. Få saker som meldes inn gjelder mobbing og trakassering.

Han opplyser at HK i fjor mottok i underkant av to hundre og femti

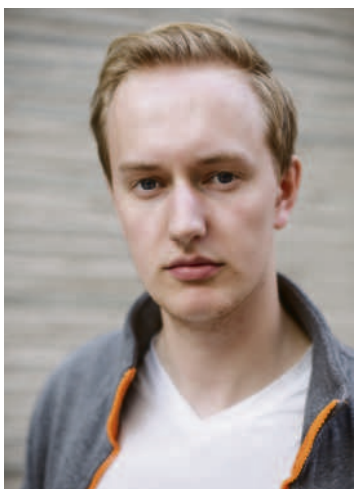

ARKIVFOTO: ODIN DRØNEN

Marte Øien, leder i Norsk Studentorganisasjon

Han trekker frem ordningen som gir studenter tilgang på en studentombud, en juridisk rådgiver, som en del av løsningen. Ordningen ble innført etter at Stortinget vedtok det i fjor høst.

– Jeg håper disse blir godt kjent blant studentene, og at det senker terskelen for å melde fra om saker som omhandler trakassering.

ARKIVFOTO: ODIN DRØNEN

Ola Gimse Estenstad, leder i Studentparlamentet ved Oslomet

at studentenes stemmer ikke blir lyttet til.

– Det er veldig problematisk. Vi vet at gode evalueringsprosesser er en av mange saker studentdemokratier rundt om i Norge jobber en del med. Her må utdanningsinstitusjonen ta tak og ta diskusjonen med studentene og ikke bare sende bestillingen til studentene, sier hun.

Mens studentene innenfor utdannings-typene fysikk og antropologi skårer høyest, kommer de som tar en utdanning innenfor sosiologi, barnehage, lektor, sosialfag og samfunnsøkonomi dårligst ut.

Det er for dårlig. Jeg hadde store forhåpninger til at andelen informerte studenter skulle være mye høyere i år enn det var i fjor.

Henrik Asheim, forsknings- og høyere utdanningsminister (H)

Politistudentene er mest tilfredse

Undersøkelsen viser også at studentene ved Politihøgskolen er landets mest tilfredse med studiet sitt. Dette er andre året på rad at politistudentene topper listen, med en tilfredshetsgrad på 94 prosent.

Studentene ved grunnskolelærerutdanningene er derimot minst tilfredse med studiene. Oslomet tilbyr femårig grunnskoleutdanning for 1.-7. trinn og 5.-10. trinn, og her svarer i snitt 32 prosent av studentene at de ikke er fornøyde med studietilbudet.

– Oslomet er selvfølgelig ikke fornøyd med at vi ikke skårer bedre på den overordnede tilfredsheten blant studentene på grunnskolelærerprogrammene, skriver dekan ved Fakultet for lærerutdanning og internasjonale studier Sarah J. Paulson i en e-post til Universitas.

Hun utdyper at de kontinuerlig jobber med å øke tilfredsheten blant studentene, og sier at de vil lytte til studentenes innspill når de nå skal evaluere de viktigste funnene fra undersøkelsen. Særlig når det kommer til studieadministrative forhold og det faglige og sosiale læringsmiljøet, mener hun at grunnskolelærerprogrammet ved Oslomet har mye å jobbe med.

Misfornøyd med evaluering

På spørsmål om hvilke muligheter studentene føler har for å gi innspill på innhold og opplegg i studieprogrammet, og hvilken grad disse blir fulgt opp av institusjonene, er tallene gjennomgående lave.

Marte Øien, leder i Norsk studentorganisasjon, er bekymret over

Den synligheten varslingsrutinene fortjener har de ikke fått

Ola Gimse Estenstad, leder for Studentparlamentet ved Oslomet

øke synligheten og studentenes oppmerksomhet rundt varslingssystemet. Waaler mener Oslomets digitale varslingssystem i dag er lavterskel.

– Vi ser at det jevnlig kommer henvendelser fra studenter gjennom dette systemet. Vi har egne personer med ansvar for å svare og følge opp, og legger vekt på at studenter som henvender seg skal få raskt svar. De alvorligste sakene, som dreier seg om trakassering eller seksuell trakassering, håndteres av en egen varslingsnemnd, forteller hun.

Overrasket

Sander Sværi, prorektor ved HK, forteller at han ble overrasket da han så hvor få på skolen som oppgir at de har fått informasjonen.

Ved skolens første møte med studentene informerer de om systemet, forteller Sværi.

Han tror tallene delvis kan forklares ved at HKs varslingssystem, «si din mening», ikke kun brukes for å varsle om kritikkverdige forhold.

varslinger, hvor fire av dem ble betegnet som alvorlig.

– Vi har gode rutiner for å håndtere varsler, men vi tar det alvorlig at ikke alle kjenner godt nok til vårt varslingssystem.

– For dårlig

De to Oslo-lærestedene er ikke de eneste med uinformerte studenter. Nasjonalt viser undersøkelsen at to av tre norske studenter vet ikke hvordan de skal si fra om trakassering.

Forsknings- og høyere utdanningsminister Henrik Asheim (H) har en klar beskjed til norske høyskoler og universiteter når han ser tallene:

– Det er for dårlig. Jeg hadde store forhåpninger til at andelen informerte studenter skulle være mye høyere i år enn det var i fjor. Når så mange ikke vet hvem de skal kontakte, er det ingen tvil om at høyskolene og universitetene har en jobb å gjøre. Dette lover jeg å mase om fremover, skriver Asheim i en e-post til Universitas.

Tilbudsguiden

AVIS

Grubbegata 6
Oslo

dagsavisen@kundesenter.com
www.dagsavisen.no
Tlf: 22 99 80 50

50 % studentrabatt på Dagsavisen

MORGENBLADET

abo@morgenbladet.no
www.morgenbladet.no

Tlf: 23 33 91 80

50 % studentrabatt på Morgenbladet

Bestill her:
www.morgenbladet.no/student

BEMANNINGSBYRÅ

EVENT

DJ Booking Norge AS
Hasleveien 28A
0571 Oslo

djb@djb.no
Tlf: 90 53 29 29
Dj og artist: www.djb.no
Lyd og lys: www.123lyd.no

10% studentrabatt på leie av lyd- og lysprodukter fra 123lyd.no

DJ til ditt studentparty/samling fra djb.no

Spesialsydde løsning er som passer ditt budsjett.

FORENING

HENRIK ASHEIM ER NY STATSRAAD FOR STUDENTENE: — Jeg var et forferdelig

Henrik Asheim (H) kunne vært den fødte student – han vil helst sove lenge og er glad i å drikke øl. Men det ble med det ene året på BI. Nå skal han tale studentenes sak.

Nyhetsportrett

tekst Sunniva Bjerkaas
foto Henrik Follesø Egeland

– Vil dere ha kaffe? Vi har kjeks!
Utenfor regner det katter, men det ser ikke ut til å legge en demper på humøret til Henrik Asheim (36). Den ferske statsråden later til å ha fått sine tiltrengte kaffekopper denne formiddagen, men byr gjerne på mer, og gestikulerer energisk.

Når Universitas møter opp på kontoret hans i Kunnskapsdepartementet er Asheim ganske nøyaktig fire dager og tre timer inn i sin nye jobb som forsknings- og høyere utdanningsminister.

– Det har vært vilt. Fredagen med blomster og kongen og hele pakka, sier han.

Blomsterbukettene fra Slottsplassen har fått hedersplass på rekke og rad blant de to enslige hyllene langs veggen. Rommet vitner virkelig om en kontorbeboer som nylig har fått opprykk.

– Det var veldig hyggelig helt frem til vi var ferdig med nøkeloverrekkelsen. Da var det bare poooff!

Han veiver med begge hendene, som for å illustrere en eksplosjon av inntrykk.

– Rett i et møte, ting å beslutte, og en tykk perm med saker å sette seg inn i. Da var det slutt på feiringen.

Regjering som Iphone

Asheim har gått i disse gangene tidligere, da han i ti uker i 2017 vikarierte for Torbjørn Røe Isaksen (H) som kunnskapsminister. Fire år på Stortinget som utdanningspolitiker har også gitt han innblikk i hvor skoen trykker for sektoren. En sektor hvor «mange mener veldig mye», ifølge ham.

– Men det er gøy!

På spørsmål om han mener studentene er for kravstore, svarer han kontant «nei». De siste to årene i finanskomiteen har han opplevd at veldig mange krever mye. Det viser seg at studentenes krav ofte er både gode og rimelige, sier han.

Fem kjappe

Foretrekker du Frp innenfor eller utenfor regjering?

Innenfor. Det burde du også. You will not like what comes after Siv Jensen.

Navn én politisk motstander du beundrer.

Kari Elisabeth Kaski fra SV. Vi satt sammen i finanskomiteen. Hun er ryddig, flink, og en tøff debattant. Hun kan sakene sine.

Gullrekka eller ut på fest?

Ut på fest!

Har du noen gang gjort noe ulovlig?

Jeg kjørte båt med 15-hester før jeg var fylt 16. Da tror jeg det bare var lov med 10-hester.

Viktigste politiske sak å få gjennomslag for i 2020?

Å få på plass en yrkesretting av studiene våre. Jeg kommer til å utfordre høyere utdanningssektoren til at studiene skal bli mer arbeidslivsrelevant.

– Det er selvsagt alltid en diskusjon om hva man bør få til, men studentene er en gruppe som definitivt skal fremme sine interesser.

Da Asheim forrige uke fikk en tekstmelding fra en av Erna Solbergs statssekretærer som ba ham komme og møte statsministeren, slo det ham først og fremst at de plutselig var blitt mindretallsregjering. Som leder av finanskomiteen måtte han antakelig forberedes på tøffe tak i forhandlingene om nytt statsbudsjett.

– Men når Erna vil treffe deg tenker du selvsagt tanken ... Men jeg var ikke sikker på det.

Asheim ler ofte og mye, og har tilsynelatende humor på at det har vært noen ekstra runder på Slottsplassen for gjengen til Erna Solberg.

– Det er som en iPhone denne regjeringen – kommer ny hvert år.

Folk som blir jaget med motorsag synes jeg kan være en ålreit avkobling

Henrik Asheim (H), forsknings- og høyere utdanningsminister

B-menneske: Henrik Asheim vil beskrive seg selv som en avslappet type. – Jeg liker å sove veldig lenge om morgenen. Veldig sjelden får jeg lov til å gjøre det, sier han.

– Et forferdelig barn

Asheim er ekte bærumsgutt, født i 1983, og har til tross for sin relativt unge alder lang fartstid i politikken. I dag blir han betegnet som et stjerneskudd i Høyres rekke. Det var han umiddelbart ikke da han ble født, i morens øyne.

Det var visstnok en krevende tid hjemme hos familien før han fikk barnehageplass. Det tok fire år. I konfirmasjonstalen takket moren han for ti veldig hyggelige år. Da var han fjorten.

– Jeg var et forferdelig barn. Trassalder fire år i strekk. Men så begynte jeg i barnehage. Det gjorde meg visst snillere, det å være med andre barn, sier han og legger til:

– Jeg var snill helt til jeg begynte på ungdomsskolen, da ble jeg litt bølle igjen. Men ikke

verre enn de fleste andre tenåringer, tror jeg.

Peak Høyre?

Asheim kom inn i politikken ved en ren tilfeldighet, ifølge ham selv. Han gikk siste året på videregående i 2001 og stemte Høyre i skolevalget. En klassevenninne sa at han burde bli medlem av Unge Høyre. Han sa seg villig til å betale hundrelappen som kreves for medlemskapet, men fastslo at han ikke orket å dra på noen medlemsmøter. Ordene måtte han bite i seg da han likevel dro på et møte. Og etter det ballet det fort på seg.

– Det var gøy, rett og slett fordi vi fikk lov til å diskutere politikk, og ikke bare høre på.

Når Universitas ymter frem på at Asheim, en Høyremann fra Bærum med studier fra BI, av onde tunger kanskje kan betegnes som

peak Høyre, kommer det en litt forbeholden latter, og:

– Ja, jeg har gått på BI – men i ett år.

– I ett år? Du har studert bare ett år totalt?

– Ja.

– Jeg skulle spørre deg hvordan du fant ut av hva du ville studere, men ...

– Ja, altså, det gikk litt slag i slag det der. I 2008 ble jeg leder i Unge Høyre, og var det i fire år. Da jeg gikk av som leder i 2012 tenkte jeg «Nå skal jeg jammen meg studere!». Men så kom stortingsnominasjonen...

Pause.

– Og valget gikk bra.

Nok en pause.

– Så da måtte jeg jo gjøre det, da.

eldig barn

– En sorg i livet

Asheim rakk ett år med retorikk, kommunikasjon og ledelse på BI før han ble valgt inn på Stortinget. At han ikke har fått være ordentlig student med alt som hører med beskriver han som sin «ene sorg i livet».

– Da jeg til slutt ble student var jeg nesten tretti år gammel. Da er det ikke så vanskelig å balansere livet lenger, liksom, det blir ikke det samme. Jeg innser at man ikke får gjort alt, men jeg skulle ønske at å studere i utlandet var en erfaring jeg hadde. Det angret jeg på at jeg ikke har fått gjort.

Som utdanningspolitiker har Asheim likevel fått smake på hvordan studentlivet kan være. Han har fått besøke Samfundet i Trondheim og drikket øl på Universitetet i Oslo. For han synes det er «veldig koselig å drikke øl».

– Når vi portretterte din forgjenger, Iselin Nybø, kom det frem at hun kun drikker cola på fest. Men det gjør altså ikke du?

Fra Asheims rådgiver, som også deltar på intervjuet, kommer en kontant krampelatter.

– Jeg har nemlig hørt deg uttale at du sliter en del med fylleangst ...?

– Ja, stemmer det.

– Er det fordi du gjør mye dumt på fylla?

– Nei, nei! Dette er en av mine kjepphester, faktisk. Folk tror at fylleangst er det samme som samvittighet, men det er det ikke.

Asheim legger et voldsomt trykk på «ikke», og blir nesten streng i stemmen. Kjepphesten hans er ikke oppe til forhandling. Han fortsetter.

– Hvis du drikker deg full og faktisk gjør noe dumt eller slemt, kranbler med noen eller noe sånn, og angret på det dagen etter – da snakker vi om samvittighet. Fylleangst er irrasjonelt. Det er som angst. Du blir redd for telefonen din. Du trekker for alle gardinene i leiligheten. Sånne ting, det er fylleangst.

Dagen etter en god fest er Asheim særlig bekymret for om han har tatt for mye plass, vært en sånn type som har snakket for mye og høyt i middagen. Kanskje er det velbegrunnet – politikere er jo ikke kjent for å gå særlig stille i dørene.

– Jeg tror det farligste for politikere er at vi i en middagsprat kan finne på å avbryte mennesker for å liksom... «her er min mening om denne saken...» Det er en irriterende egenskap som man skal passe seg for.

– Åpenbart at insentiver virker
Fire dager inn i jobben har ikke Asheim rukket å få noe å svare for enda. Den ferske forskning- og høyere utdanningsministeren

burde likevel kunne si hva han tenker om dagens stipendordning, som har blitt møtt med sterk kritikk.

– Finnes det noen indikasjon som sier at flere faktisk vil fullføre en grad nå, som jo var hele hensikten med endringen?

– Vi har ikke rukket å forske på det når det er så kort tid siden endringen ble innført. Men det er helt åpenbart at insentiver virker. Noen signaler om at det er viktig å fullføre en grad, tror jeg kan være veldig bra.

Endringen det er snakk om, er at det nå – i motsetning til tidligere – må fullføres en grad for at en student skal få omgjort 40 prosent av studielånet til stipend. Uten grad vil man kun få omgjort 25 prosent.

– Mange vil jo mene at det er klokt å bytte studieløp hvis man oppfatter at man har valgt feil. Skal studentene straffes økonomisk for det?

– Det vi snakker om, er et av verdens beste studiefinansierings-system. Jeg synes det er krevende å skulle kalle det en straff hvis man bytter studie. Nei, det er ingen straff. På den ene siden får du gratis høyere utdanning, du får et studielån hvor store deler blir omgjort til stipend, vi bygger studentboliger og vi rustet opp, sier han og legger til:

– Samtidig sier vi at du får ekstra mye omgjort til stipend hvis du fullfører en grad. Hvis du ikke fullfører en grad får du ikke like mye omgjort til stipend. Er det dermed en straff? Vel, det er to ulike måter å se verden på.

Regjeringen har mottatt ros for å realisere elleve måneders studiestøtte, men kritikerne mener at studentene selv har finansiert det i form av kutt i andre ordninger.

– Er du tilfreds med måten studiestøtten er innrettet på?

– Ja, jeg er tilfreds med det og er også stolt over ha vært med på å få på plass den ellefte måneden fra Stortinget. Jeg er heller ikke enig i at studentene har «betalt for det selv». Dette er et reelt løft og en seier for studentene.

På fredag ble den ferske statsråden møtt med en forventning fra Norsk studentorganisasjon. Han ble konfrontert med en tidligere uttalelse om at regjeringen vil fortsette å trappe opp studiestøtten.

– Det står du fortsatt på?

– Ja, jeg synes ikke man kan si at «nå har studentene nok». Jeg kan ikke love noe, for vi skal fighte om budsjettet, og det er ikke bare jeg som bestemmer det, men hvis det er opp til meg så skal vi trappe opp studiestøtten fremover.

statsråd?

– Akkurat. Neida. Når jeg be-

Noen signaler om at det er viktig å fullføre en grad, tror jeg kan være veldig bra

Henrik Asheim (H), forsknings- og høyere utdanningsminister

– Helt umenneskelige forventninger

Når Asheim blir bedt om å gi et råd til dagens studenter, er det åpenbart at han trekker på sine egne erfaringer.

– Litt parodisk at jeg skal gi råd, hahaha. Men nei, jeg tror det viktigste er at du gjerne må ta et friår eller en pause, men ikke la den pausen gå for langt.

– Ja, for da blir man plutselig

søker studenter rundt omkring så har jeg inntrykk av at de fleste har det veldig bra. Hverdagen kan jo være mange sene kvelder, og at du som student alltid har noe hengende over deg. Men om du omfavner det livet, så har du også ganske mye frihet, og du får lov til å utfordre deg selv.

Før vi vet ordet av det er Asheim i gang med en real samfunnsdiagnose. Noen ting bekymrer

ham.

– Nå høres jeg veldig gammel ut da ... Men dette prestasjonspresset blant unge i dag, jeg tror det vokser mer frem mellom studentene eller innenfra, enn fra samfunnet som sådan. Det er så mange forventninger du ønsker å oppfylle. Hvis jeg hadde møtt meg selv som 16-åring, tror jeg at jeg hadde sagt «nå må du slappe litt av, Henrik. Alt er ikke krise».

– Tror du dette presset bunner i at Norge er et så godt samfunn å vokse opp i at det liksom ikke er noen unnskyldning hvis man ikke får det helt til?

– Ja, det kan hende. Det at vi blir fortalt at vi kan bli alt vi vil hele tiden, hva gjør det med deg når du ikke blir akkurat det du ville? Det må jo bety at det er din skyld.

– Du skal ikke bare være flink

Overrakt blomster: Henrik Asheim ble et av de nye innslagene i mannskapet til Erna Solberg som mottok gratulasjoner, klemmer og blomster på Slottsplassen fredag forrige uke.

Nøklene til makten: Henrik Asheim får nøklene til Kunnskapsdepartementet av sin forgjenger, Iselin Nybø (V), som nå har blitt næringsminister. – Vi styrer jo på samme regjeringsplattform, så jeg tror ikke partitilhørighet har så mye å si. Men Iselin og jeg er ulike mennesker, så jeg kommer nok til å gjøre dette på min måte.

på skolen, du skal ha de feteste feriene, de fineste bildene på instagram, mange venner og helst være veldig pen, bemerket Asheim.

– Det er helt umenneskelige forventninger.

Og så – ut av det blå kommer han med en noe uventet kunngjøring.

– Jeg har fått meg tiktok!

– Javel ...?

– Ja, det er litt *creepy*. Det er ikke for å være creepy altså, men det var så mye snakk om det. Jeg visste ikke hva det var ...

«Gæmlis» kommer det snøfende fra rådgiveren.

– ... Så jeg måtte sjekke det ut. Det er helt fascinerende. Du skjønner hvor mye av kroppspresset stammer fra. Jeg så en video av en fyr som åpenbart har trent seks timer hver dag i ti år, som sitter i bar overkropp og legger ut om at det ikke er viktig hvordan du ser ut og at alle mennesker er vakre på innsiden, og hele den regla der.

– Og jeg bare: hvorfor må han ta av seg skjorta for å fortelle det?

Siden fredag klokken elleve bedyrer Asheim at han ikke har vært innom TikTok. Statsrådlivet er for travelt.

Advarer mot blind-date

– Hva gjør du når du ikke driver med politikk?

Asheim sukker, og kontrer:

– Har du vært på blind-date noen gang?

– Eh, aldri.

– Ikke gjør det heller. Der spør de hva hobbyen din er. Da må jeg si at jeg ikke har noen hobby. Jeg høres så kjip ut.

For Asheim var politikken i utgangspunktet en hobby, men ble til karriere. Nå henger han med vennene sine når han har fri.

Det at vi blir fortalt at vi kan bli alt vi vil hele tiden, hva gjør det med deg når du ikke blir akkurat det du ville? Det må jo bety at det er din skyld

Henrik Asheim (H), forsknings- og høyere utdanningsminister

– Eller så ser jeg skrekkfilm. Folk som blir jaget med motorsag synes jeg kan være en ålreit avkobling.

– Da bør du se «*The Lighthouse*» som nettopp har kommet. Sort-hvitt film med Robert Pattinson. Den ble hyllet på filmfestivalen i Tromsø.

– Sier du det? For nå kjenner jeg at jeg tar *guarden* littegranne opp... Det er en sort-hvitt film som ble hyllet på en filmfestival? Er den skummel eller?

– Ordentlig, ordentlig ubehagelig. Filmpolitiet ga den årets første sekser.

– Filmpolitiet stoler jeg på! Ja, for det er ikke sånn rødt teppe over Rio, fransk-iransk samproduksjon med veldig sterk skildring av ... nei? For det er jeg ikke noe interessert i. Jeg kan godt late som, men faktum er ... Da går jeg heller på tiktok!

universitas@universitas.no

«Gæmlis»: Henrik Asheim blir ofte trukket frem som et av Høyres unge talenter. Gir det ham en fordel som studentenes statsråd? – Jeg tror faktisk ikke det har så mye å si. Kanskje jeg har noen felles referanser med dem, men la oss være ærlige. Jeg begynner å bli litt for gammel for det også, sier han.

Økonomisk krise ved Ifikk: – Alvorlig og destruktivt for motivasjonen

Fagutvalget for filosofi er bekymret for overarbeidede ansatte og umotiverte studenter.

Ifucked

tekst Lene Marita Berg Hermann
foto Thomas Stavø Johnstone

Skyhøye personalkostnader og avtagende inntekter er noe av det som står bak Institutt for filosofi, ide- og kunsthistorie og klassiske språk (Ifikk) sin økonomiske krise. Nå tar instituttet ved Det humanistiske fakultet et oppgjør med egen økonomi. Det har vist seg å ramme studenter og ansatte betraktelig.

– Vi merker det allerede på den generelle fagsammensetningen. Færre emner tilbys og det kortes ned på seminarer slik at semestrene også blir kortere, sier masterstudent og nestleder i fagutvalget for filosofi, Sindre Brennhagen, til Universitas.

Ifikk har slitt med økonomiske problemer i flere år. Etter at rapporten «Kartlegging av den økonomiske situasjonen ved Ifikk» kom ut i mars 2019 var det ikke lenger noen tvil: Prognoser for 2019 til 2023 viste et forventet overforbruk på 69 millioner kroner. Det var likevel ikke før i slutten av året at instituttet virkelig tok grep.

Khrono har tidligere omtalt pengeproblemene til instituttet ved Universitetet i Oslo.

Det kan ikke fortsette som det er nå

Sindre Brennhagen, masterstudent og nestleder i fagutvalget for filosofi

Innskrenket tilbud

En stor bekymring hos Brennhagen og andre studenter er hva budsjettendringene har gjort, og kommer til å gjøre, med emnetilbudet for filosofistudentene.

– Jeg er redd det til slutt bare blir det nødvendige minimum som er igjen. Akkurat nå er det ingen nyanse i det som tilbys, noe som er ganske alvorlig og destruktivt for motivasjonen hos både studenter og ansatte, sier Brennhagen.

Ifikk har for øyeblikket vitenskapelige ansatte som anses å være i verdensklassen innenfor sitt fagområde. Som følge av budsjett-

tendringene får flere av de ansatte ikke brukt sin spesifikke fagkompetanse fullt ut, noe Brennhagen mener fører til mindre motivasjon blant underviserne.

– Vi kan for eksempel ha spesialister på Immanuel Kant som heller må undervise i generelle emner eller såkalte exphil-emner. Jeg vil tro dette gjør noe med motivasjonen til en akademiker som kanskje har ti til tjue gode forskningsår igjen, men som i stedet må kjøre den samme generelle introduksjonsrunden om og om igjen, sier Brennhagen.

Overarbeidet

I tillegg til emneinnskrenkninger, føler Brennhagen at budsjettkuttet har ført til såpass overarbeidede undervisere at han frykter det vil gå utover veiledningen under sin egen masteroppgave.

– Det er ikke veilederne sin feil, de møter allerede maksimumskravet for egen forskning og undervisning. Jeg er likevel bekymret, sier han.

Ingvild Torsen, førsteamanuensis i filosofi, er enig i at enkelte undervisere kan jobbe noe ekstra nå, som følge av budsjettendringene.

– Det er sant at mange av oss ansatte har arbeidet mer og tatt på oss flere oppgaver enn det vi strengt tatt trenger, men dette har igjen blitt gjort for å få ting til å gå rundt på instituttet, sier hun.

Som følge av budsjettendringene er det nå ansettelsesstopp, og det er heller ikke mulig å bruke vikarer ved fravær på Ifikk.

Instituttleder for Ifikk, Beate Elvebakk, bekrefter også at budsjettendringene går spesielt utover studenter og ansatte.

– De som kjenner mest på konsekvensene er selvsagt Ifikks ansatte som opplever kutt i både undervisning og driftsmidler til forskning, og på den annen side studentene da tilbudet har blitt noe beskåret. Men vi mener fremdeles at vi har et svært godt tilbud til studentene.

Uenige om fremtidsutsiktene

Likevel har Elvebakk klar tro på at Ifikks økonomi vil komme på bedringens vei.

– Krisen er mindre akutt nå enn tidligere, men den viser seg å bli mer langvarig enn mange hadde håpet på, og det betyr at konsekvensene kan bli større.

Brennhagen er derimot mer pessimistisk.

– Det kan ikke fortsette som det er nå. Etter min mening trenger Ifikk ekstern hjelp fra Det humanistiske fakultet og kanskje til og med universitetet.

universitas@universitas.no

Merkbart: Masterstudent og nestleder i fagutvalget Sindre Brennhagen påpeker at den økonomiske krisen ved Ifikk merkes godt allerede, av både studenter og ansatte.

SØK OM MIDLER:

Osloforskning stipend med søknadsfrist 15. februar 2020

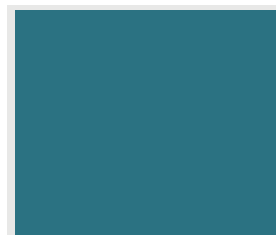
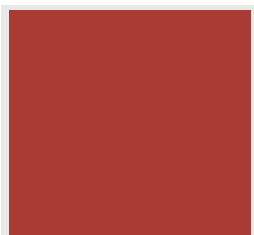
Hvem kan søke?
Masterstudenter fra
Universitetet i Oslo

Hva kan du få stipend til?
Arbeid med masteroppgaver,
prosjekter med Oslo-relevant
tema

Hvor mye kan du få?
30 000 kr

Søknadsfrist 15. februar

Søknadsinfo: www.uio.no/osloforskning

«Vannbærerernes» skjebne skal a

—Alt kan skje

Politisk fange: Den belgisk-nicaraguanske studentlederen Amaya Coppens ble våren 2018 arrestert av Nicaraguanske myndigheter for sin aktive rolle i opprørene, snart to år etter er hun løslatt, men livet er fortsatt på vent.

De ble fengslet etter å ha gitt vann til sultestreikende mødre av politiske fanger. Nå er studentlederen og 15 andre aktivister sluppet fri, men ennå er fremtiden skremmende usikker.

Nicaragua

tekst Pernille Solheim

Åtte år etter at norske Oda Nissen (26) for første gang møtte Amaya Coppens (26) i Hongkong, er hun snart ferdigutdannet psykolog fra NTNU. På andre siden av jorda kom den nicaraguanske venninnen bare til det femte året på medisinstudiet før hun mistet retten til å studere. Det var én av konsekvensene av å ha ledet studenter i opprøret mot president Daniel Ortegas regime. Etter planen skal rettsaken mot Coppens og 15 andre aktivister

begynnet torsdag 30. januar. Det bekrefter Coppens' advokat Maynor Curtis overfor Universitas. Men siden høringer har blitt suspendert tidligere, betviler Curtis om den faktisk vil finne sted.

– Dette er en politisk prosess, og myndighetene vet at de mangler bevis for anklagene mot dem, sier Curtis.

– Men det skaper også usikkerhet for Amaya og de andre, for de må leve i frykt, uten å vite hva fremtiden vil bringe.

Skogbrann og pensjonskutt

– Amaya ble raskt en av de som skulket forelesninger og dro ut for å demonstrere, sier Nissen om den nicaraguanske venninnen.

Hun har fulgt med fra Norge siden de første demonstrasjonene begynte våren 2018. Da tok studenter til gatene på grunn av myndighetenes manglende vilje til å stoppe en skogbrann i et av Nicaraguas naturreservat.

Da myndighetene i tillegg annonserte kutt i pensjonen, rant begeret over. Pensjonister og studenter strømmet til gatene.

– Etter hvert ble Amaya en slags leder for en gruppe medisinstudenter. Hun bi-

dro til å organisere demonstrantene og skaffe mat og vann, forteller Nissen. I gatene ble de møtt av en nådeløs brutalitet.

– Eldre mennesker ble banket opp av politiet og nektet helsehjelp. Myndighetene stengte av sykehusene, og helsepersonell ble truet til å ikke hjelpe de som hadde blitt såret i demonstrasjonene.

Opptøyene vokste seg raskt større, til en nasjonal protestbevegelse mot president Ortega og hans kone, og visepresident Rosario Murillos regime.

Studentgruppen ble snart del av en koalisjon som bestod av flere universiteter i flere byer. De bygget barrikader rundt om i byene og okkuperte universitetsområder.

– Hårreisende brutalitet

Over de neste dagene, ukene og månedene ble over 300 mennesker drept. Blant de drepte var mange studenter og skoleelever. Tusenvis valgte å flykte fra landet, mens rundt åttehundre ble arrestert.

– Regjeringen har vist en brutalitet som er helt hårreisende, og som står imot alle menneskerettighetsprinsipper, sier

Professor ved Senter for utvikling og miljø ved Universitet i Oslo, Mariel Aguilar-Støen.

Hun forsker på miljø og styresett i Latin-Amerika. Ifølge henne har opprøret,

Eldre mennesker ble banket opp av politiet og nektet helsehjelp

Oda Nissen, Psykologi student på NTNU

som forsøkte å konfrontere omfattende korrupsjon, politivold og et diktatorisk regime, ført lite godt med seg.

– Det er god grunn til å være bekymret for Nicaragua i dag, for situasjonen er helt fastlåst, sier hun.

– Opposisjonen er veldig svak og dårlig organisert, og Ortega og kona har sentralisert all makten rundt seg. At de skyter og dreper unge og ubevæpnede, sier mye om hvor langt de er villige til å gå for å beholde makten.

avgjøres:

– Livredd for henne

Etter flere måneder med protester, ble Coppens arrestert. Da hadde myndighetene jaktet på henne en stund. For ved å ta nøkkelpersonene, kunne de også plukke fra hverandre protestbevegelsen.

– Rundt åtte personer fra studentkoalisjonen hadde forsvunnet allerede før hun ble arrestert, så hun bevegde seg sjelden ut, forteller Nissen.

– I førtiåtte timer ante vi ikke hvor hun befant seg, eller om hun var trygg eller i det hele tatt i live. Jeg var livredd for henne.

120 år i fengsel

Sammen med andre fra United World

Vannbærere: Til tross for kross motgang forsetter studentlederen Amaya Coppens å protestere og bistå i kampen mot myndighetenes urett.

delig. For Nissen visste at alt kunne skje.

– Folk i hennes situasjon ble dømt til 120 år i fengsel. Det er ingen rettssikkerhet, så vi hadde ingen anelse om hva de kom til å finne på å gjøre med henne.

Amaya og hennes historie, sier Nissen.

– Hun har ikke hatt noe ønske om å bli så eksponert, men hun er en person som mange har tillit til, har belgisk statsborgerskap og snakker engelsk, fransk og spansk. Så om det internasjonale samfunnet fikk se hvordan hun har blitt behandlet, kunne det skape politisk vilje til å legge press på Nicaragua.

Vannbærerne

I etterkant av løslatelsen fortsatte Coppens å bo på hemmelig adresse. Hun og familien ble trakassert hyppig, og måtte kjøre overalt.

Men engasjementet bestod. For selv om mange politiske fanger ble løslatt i juni, var noen fortsatt igjen. I tillegg fortsatte myndighetene å arrestere nye folk hver dag.

Da mødrene til flere av de politiske fangene startet en sultestreik i en kirke, reagerte politiet med å stenge dem inne og kutte vann- og strømtilførselen. Coppens og en gruppe aktivister dro til kirken og ga vann til de streikende gjennom vinduet.

Men et kvartal fra kirken ble de stoppet og arrestert. Etter førtiåtte timer ble det klart at de var anklaget for besittelse av våpen og forsøk på terror.

Men aktivistene hadde filmet hele episoden, og ordet om «vannbærerne», spredte seg raskt på Twitter og andre plattformer.

– Det var en annen opplevelse denne gangen, fordi så mange allerede kjente til Amaya og fulgte med på det som skjedde, sier Nissen.

Likevel slapp ikke Coppens og de 15 andre ut før 30. desember.

– Det var veldig godt å se at folk fulgte med, men også litt trist hvor mye som må til.

Et glemt terrorvelde

Aguilar-Støen støtter at det skal mye til for å få verden til å rette blikket mot det

Det globale universitetssamfunnet burde ha gjort mer for Nicaragua

Mariel Aguilar-Støen, Professor ved Senter for utvikling og miljø på UiO

lille landet i Mellom-Amerika.

– Det virker som om hele verden har glemt Nicaragua. Ingen skriver om det, og ingen følger situasjonen, selv om den er prekær.

Hun forteller at Ortega fortsatt sitter med makten, og at folket holdes nede med frykt og vold.

Det er en sterk frykt blant folk flest som gjør det vanskelig å fortsette

Mariel Aguilar-Støen, Professor ved Senter for utvikling og miljø på UiO

– Noen fortsetter å protestere, sånn som Amaya gjorde i høst, men det er en sterk frykt blant folk flest som gjør det vanskelig å fortsette, sier Aguilar-Støen.

– Det er heller ingen rettssikkerhet, og man kan bli tatt for hva som helst, når som helst, om man sier noe mot regjeringen. Dommene er ofte totalt surrealistiske.

Hun mener universitetene har forsømt sitt ansvar.

– Det globale universitetssamfunnet burde ha gjort mer for Nicaragua. For studentene er helt sentrale i situasjonen. Det var de som begynte, og de var de siste til å gi seg. Men de har blitt undertrykt på det groveste.

Ikke helt fri

Coppens er ikke lenger i fengsel, men hun har mistet retten til å fortsette på medisinstudiet, og lever hver dag i skjul på grunn av konstante trusler mot henne selv og familien.

Hva som vil skje videre er uvisst.

– Amaya var den eneste av dem som hadde vært arrestert tidligere. Så vi har vært redde for at de skal ta opp de tidligere anklagene mot henne som var mye mer alvorlige, sier Nissen.

Fortsatt sitter minst 65 politiske fanger i nicaraguanske fengsler, og Coppens vil ifølge den norske venninnen ikke gi seg før alle er ute.

– I mellomtiden er livet satt på vent.

universitas@universitas.no

Nære venner: Oda Nissen og Amaya Coppens ble kjent da de gikk på videregående sammen i Hongkong.

College i Hongkong står Nissen bak en kampanje for å spre informasjon om situasjonen i Nicaragua.

De har også sendt penger for å bistå de få advokatene som tør å hjelpe de terroranklagede politiske fangene.

– Advokater ble arrestert for å hjelpe dem. De hadde ingen ressurser, og organisasjonene som støttet dem ble utvist fra landet. De var en gruppe på 15–20 som representerte flere hundre politiske fanger på et tidspunkt, forteller Nissen.

Tiden frem mot løslatelsen var uuthol-

Gir uretten et ansikt

I juni 2019 ble Amaya og mange andre politiske fanger sluppet fri. En kontroversiell ny avtale sikret dem amnesti, på tross av terrorismeanklagene. Avtalen, som senere ble brutt, skulle tilgi forbrytere på begge sider.

Nissen tror kampanjen har hatt mye å si for at mange av Nicaraguas politiske fanger ble satt fri.

– Det viktigste vi gjorde, var å gjøre informasjon om situasjonen i Nicaragua personlig og tilgjengelig ved å vise frem

Kompromissløst bond

Dale Store Gård utenfor Fredrikstad er hjem til en student, en jurist – og en hel del dyr.

Gøy på landet: 56 dyr bolttrer seg på Store Dale Gård utenfor Fredrikstad. Bøndene Anette og Andreas innrømmer at det er et stort ansvar å ta vare på nesten seks hundre mål med tomt.

Bonderomantikk

tekst Silje Kilmork Vemøy
foto Charlotte Førde Skomsøy

En over to hundre år gammel gård utenfor Fredrikstad, tatt over av et ungt akademikerhode fra Oslo i 2014. Den gangen var det ingen dyr der, kun nærmere seks hundre mål med tomt. Seks år, en Tinder-date og timevis med hard jobbing senere, er Dale Store Gård blitt et veletablert fristed for dyr. Her bor Andreas Bjørnebye (43) og Anette Westgaard (39); en jurist og en fulltidsstudent som sammen har valgt en annerledes hverdag.

Gårdseventyret

Hvor ofte hører man ikke Oslo-folket fable om å gå av trikken for godt, forlate grå fasader og flytte ut til

frisk luft og langsomme dager? De fleste lar det bli med tanken. Forretningsadvokaten Andreas gjorde derimot alvor av drømmen, og meldte seg på et agromstudie ved siden av jobben.

– Jeg er kjempeglad i Oslo, men det ble bare for mye. Jeg ville høre vinden suse i trærne og ikke gå i kø i Nordmarka. Akkurat da virket det helt fjernt å skulle kjøpe seg en gård, litt som å kjøpe et romskip, sier han og ler.

Anette, den andre delen av gårdsduoen, kom inn i bildet et par år senere. På den tiden hadde hun null peiling på verken gårdsdrift eller dyr. Oslo-jenta bodde i en leilighet for seg selv, og ramlet over Andreas på Tinder. Og med ett var gårdseventyret i gang. Eller, det tok tid

før det ble et eventyr.

– Da han dro meg med til gården, sier Anette og snur seg mot Andreas med et skøyeraktig blikk ...

– Om vår første date hadde vært der, hadde det nok blitt med det.

Den gangen fremstod nemlig Dale Store Gård litt mer uten de store forbokstavene. Det var felferdig og skittent, og det første Anette gjorde, var å vaske ned stedet.

– Det tok tretti timer, så var det rent. Altså, det kjøkkenet ...

De hadde lagt gulv på gulv, det var så mange lag. Så da tok jeg fram slegga, også knuste jeg betongen slik at vi fikk ut alle lagene, forteller hun.

Anette er muligens en byjente, men noe tyder på

Jeg tror vi gjør det mange drømmer om

Anette Westgaard, student

eliv

Fristed for dyr

- + Bedre kjent som «animal sanctuary»
- + Mottak for dyr som av ulike grunner trenger et nytt hjem
- + Dyrene lever under trygge forhold til de dør naturlig eller må avlives pga. sykdom
- + Dyrene skal ikke brukes til noen form for produksjon, som melk, egg eller kjøtt, eller til dyretesting

Kilde: Wikipedia

at dama har tatt i et tak før. Man får følelsen at vi har å gjøre med en slags kombo av «Jakten på kjærlighe-ten», «Farmen» og «Oppfinneren» samtidig.

Andreas ler og sier seg enig. Han legger også til at kaoset i huset hadde sine grunner.

– Det var så mye å lære seg utendørs i starten, så huset ble rett og slett nedprioritert.

Man forstår hva han snakker om idet man kjører opp den smale og humpete gårdsveien. Rundt tunet kretser det ikke bare hovedhus, men også en diger låve, gjestehus, flere dyrehus og en haug med inngjerdede områder. Og intet mindre enn 56 dyr.

– Hva er egentlig et fristed for dyr? Det høres litt ut som en folkehøyskole.

– Det er ikke så dumt tenkt. Har du hørt om «sanctuaries» på engelsk? spør Andreas.

Han forteller at de tar imot dyr som av ulike grunner ikke er ønsket, og at konseptet med fristed er at

dyrene skal få lov til å leve helt naturlig til de dør. Med andre ord er det ingen melking, egg eller slakt på denne gården.

– Vi har prioritert å dedikere livet vårt til å redde dyr og til å gi dem et godt liv, sier Anette.

Studentbonden

De første som ønsker oss velkommen, er tre katter som står på rad og rekke i kjøkkenvinduet. Huset er stort og hvitt, nesten akkurat slik man ser for seg et gårdshus. Kattene hilser med vennlig nysgjerrighet på et lyst og trivelig kjøkken. De er alle adoptert fra Dyrebeskyttelsen.

– Beklager at det er litt kaos her. Du vet, det går på stumpene løs av og til.

Anette refererer til hverdagen. Hun er nemlig ikke bare bonde og dyreredder, men først og fremst fulltidsstudent.

– Til sommeren er jeg endelig ferdig med en bachelor i sosialt arbeid på Høgskolen i Fredrikstad, sier Anette.

– En forretningsadvokat og en fulltidsstudent. 56 dyr og andelslandbruk. Hvordan fungerer det i praksis?

– Vi har ikke TV, sier Anette og ler.

Den ene katten hopper opp i sofaen og finner seg til rette i fanget hennes. Hun stryker den med trygge, vante hender.

– Vi har heller ikke barn eller hund, det hadde vel- tet lasset. Så vi prioriterer. Men så får vi så enormt mye glede av å omgi oss med dyr og dyrking av grønnsaker.

Dale Store Gård driver også et andelslandbruk, som betyr en slags medeiermodell innenfor jordbru- ket. Folk betaler et medlemskap for å ta del i hele dyr- keprosessen selv, og får dermed komme på gården og plukke sine egne grønnsaker.

– Hvordan ser en typisk dag ut?

– Vi begynner med å slippe ut fuglene, som sover beskyttet innendørs mot rovdyr om natta.

– Kjempetidlig, eller?

– Vi slipper heldigvis det, siden vi ikke har noen kuer å melke, sier Andreas.

– Deretter er det mating av minigriser, geiter, sauer, kuer og hester. Og møkking. Veldig mye møkking. Al- ler mest hos fuglene! Vi kaller dem bare «dritepatrul-

FOTO: PRIVAT

Fra bygutt til bonde: Andreas Bjørneby gjorde alvor av bondedrømmen.

jen», sier en lattermild Anette.

Mating, møkking og stell foregår tre ganger om da- gen, i noe ulikt omfang. Hver eneste dag. Gårdslivet er ikke noe slaraffenliv, det er helt sikkert. Spesielt ikke med full jobb og studier oppå det hele. Men de fortel- ler at de er flinke til å jobbe i *team*, og hjelpe hverandre når det trengs.

– Vi ønsker at dette skal være et fint sted å være for alle – enten det er oss, dyra eller menneskene som kommer på besøk.

Katten stryker seg anerkjennende mot Anettes hender. Den er åpenbart enig.

En vanlig dag

På tide å ta dyrene i nærmere øyesyn. Vi lar kattene være i fred en stund, og kler på oss kjeledresser og møkkestøvler. Anette titter innom baderommet for å ta ut en klesvask.

– Oi, der lå det visst skittentøy på gulvet. Du skjøn- ner, det er en av grunnene til at vi får tiden til å strek- ke til. Vi rydder ikke, sier hun spøkefullt.

Hun innrømmer at bondelivet kanskje ikke er for alle.

– Vanligvis på denne tiden av året er det jo is- kaldt og vannet fryser. Kuene skal ha hundre liter vann som vi da må bære, og ting blir ødelagt som vi må reparere i kulden. Og

høsten hvor det bare regner og regner, det er så mye gjørme at du bare ... du blir en gjørmeklump! Og dy- rene er sure og alle er sure og ...

Andreas bryter inn.

– Men det gjør også at du kommer veldig tett på årstidene og hva det egentlig innebærer. Én ting er å se det på utsiden av kontorvinduet, en annen ting er å stå der med istapper blåsende sidelengs i kinnet. Da blir sommeren enda mer verdifull.

Anette nikker seg enig.

Første stopp er låven, der Anette og Andreas tilbe- reder et nøye gjennomkomponert måltid til hver av de fem smågrisene.

– Se om du finner noen tomater, så kan du kutte opp litt til hver.

Her er det alle i arbeid, og utenfor høres ivrig gryn- ting. Noen har skjont at det snart er mat på gang. Men først står geitene for tur. De nærmest overfaller An- dreas, som for øyeblikket er utstyrt med brød i lom-

Megagris: — Folk blir ofte overrasket over hvor store dyrene er, forteller Anette. Hun tror det er fordi vi sjeldent omgir oss med levende gårdsdyr lenger.

Fristed: Anette og Andreas har som sitt livsprosjekt å gi dyrene et godt og verdig hjem.

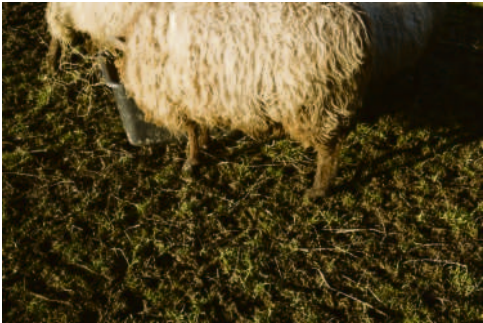
Terapi: — Det fineste med å omgi seg med dyr, er at de minner deg på å være tilstede i øyeblikket, sier Anette.

Storfamilien: Anette og Andreas har ingen barn, men har likevel ansvar for langt flere enn de fleste.

Varast i garde: — Når gården er inge

Grønnere gress: Anette ønsker å bruke kompetansen sin og gårdshverdagen til å hjelpe ungdom som har falt utenfor.

Andelslandbruk

- + Landbruk der forbrukeren og bonden deler på ansvaret
- + Forbruker betaler et medlemskap, deltar i oppgavene og kan senere hente ut sin del av frukt og grønnsaker
- + Ordningen etterstreber bærekraft i alle ledd, for eksempel ved å fjerne alle mellomledd mellom produsent og sluttbruker, og å skape en bevissthet for forbrukeren

Kilde: Andelslandbruk.no

en: Det er ikke bare kattene som kan vandre fritt. På en av dyrene innesperret mer enn nødvendig,

mene, men han ser ikke ut til å heve et eneste øyebryn.

Neste stopp er hestene. Paret eier to, begge reddet fra nådeløse skjebner.

– Hun her har vært veddeløpshest. Men fordi hun fikk en skade og ikke kunne brukes mer, skulle hun egentlig avlives. Heldigvis rakk vi dem i forkjøpet, forteller Anette mens hun lesser inn gress med rutinerne bevegelser.

Dette er altså dyr som av ulike grunner ikke er ønsket. Som er reddet fra vanskelige forhold, som ellers skulle gått til slakt eller avliving.

Gresset lukter sterkt av grønne, varme somre, og lukten blander seg med gjørm, kumøkk og frisk luft. Vi fortsetter videre til kufjøset, et stødig murhus som ble bygget på dugnad av frivillige i fjor sommer.

– *Hvordan fungerer gårdsdriften rent økonomisk egentlig, når dere ikke produserer ting som melk og egg?*

– Det ene er inntektene og maten vi får fra grønnsaksproduksjonen og medlemskapene i andelslandbruket, det andre er at vi har dyrefaddere som bidrar

Det ligger en helt egen mestringsfølelse i gårdsarbeid, å grave i jorda og se at ting vokser og gror

Andreas Bjørnebye, jurist

økonomisk til underhold av dyrene. Og så hadde det aldri gått uten den fantastiske dugnadsgjengen som stadig hjelper til her, forteller Andreas.

De to kuene kaster seg over ferskt gress mens paret sørger for de sanitære forholdene. Andreas slenger kumøkka rett over gjerdet utenfor, og forklarer at det blir perfekt gjødsel til alle grønnsakene.

– Det er jo slik det er ment, at alt går i syklus. Vi mennesker har laget noen sinnssyke systemer hvor alt skal kjøres på fylling og kastes. Det finnes jo ikke bærekraftig! utbryter han oppgitt.

De fyller rent vann i trauet, oppfinnsomt laget av et gammelt badekar.

– Vi har hentet noen badekar på Finn, ja, sier Anette.

Hun avslutter med litt kjærlig klapping før vi går. Den ene kua stopper opp i midtdagen og serverer oss et årvåkent blikk.

– Hun der er smart. Der er det noen hjemme, altså, sier Anette.

Ferden går videre til de to store grisene, Karen og Maja, og det er utvilsomt flere som får sjokk over størrelsen på disse dyra – «herregud, de er jo virkelig store!»

Vi avslutter med en svipptur innom sauene, et nikk og hei inn døren til fuglehuset, før smågrisene omsider får servert hver sin skål med grønnsaker. De slafser og grynter og koser seg, og etter en times tid er alle dyr både mette og fornøyde. En operasjon som mer eller mindre foregår tre ganger om dagen. Hver dag.

– Denne hverdagen gjør jo at vi ser hva som kreves for å produsere mat. Menneskene har valgt å ikke produsere maten sin selv, men heller kjøpe den ferdigpakket på Rema, sier Andreas.

Utendørsterapi

Dale Store Gård har ambisjoner om å være et fristed for flere enn dyr. Universitas publiserte nylig en artikkel om helsetilbudet i Studentsamskipnaden SiO, der 29 prosent av studenter oppgir at de har «alvorlige psykiske plager». Kanskje en tur til Fredrikstad kan være til hjelp? Den tidligere akademi studenten

Begynnelsen: Gårdseventyret startet med én katt fra Dyrebeskyttelsen.

mener at det ligger mye god terapi i å oppholde seg utendørs.

– Det ligger en helt egen mestringsfølelse i gårdsarbeid, å grave i jorda og se at ting vokser og gror, sier Andreas.

Anette nikker enig og legger til at det allerede er populært blant studenter å reise ut til gården for å hjelpe til på «samarbeidsprosjektet», som de kaller det.

– Det er helt rart, mange kommer og takker oss på slutten av dagen etter å ha jobbet gratis og beinhardt i mange timer. Vi avslutter alltid med et måltid, blir kjent og prater, før vi til slutt hilser på dyrene. De kommer igjen og igjen, og synes det er helt fantastisk. Så studenter må gjerne kontakte oss om de vil være med, sier Anette.

Anettes mål med studiet er å kunne implementere sosialfaget inn i gårdshverdagen. Hun vil hjelpe ungdom som har falt utenfor ved å lære dem om dyr, graving i jorden og en bærekraftig livsstil. Prosjektet heter «Grønn omsorg» og er allerede et etablert tilbud rundt om i landet.

– Gårdsarbeid gir en helt egen mestringsfølelse. Og det var hele målet med at jeg begynte å studere sosialt arbeid, at vi kan bruke denne gården til noe sånt i fremtiden.

Hun har stor tro på effekten av å komme og se levende gårdsdyr i sitt virkelige habitat.

– Mange steder *ser vi* jo ikke dyrene lenger. De står jo stort sett innesperret. Så når folk ser våre største griser, Karen og Maja, så får de helt sjokk og utbryter «å herregud, så store de er!».

Dyregalskap

Det er stadig folk innom på gården, og paret registrerer stor begeistring over å kunne dra opp en fersk gulrot fra jorden. Anette synes at møtet mellom det moderne mennesket og husdyrene er ekstra morsomt:

– Folk kommer hit og skal hilse på dyrene, og de har jo aldri sett en geit før! «Hva gjør jeg med det dyret her», står det på en måte skrevet i ansiktet deres.

Siden de bor i et idyllisk sommerområde, er det mye hytteturister der i enkelte sesonger. Andreas forteller at folk nærmest kjører av grøfta og stopper opp når de får øye på den store gården. De innrømmer at det er en grunn til at gården ikke har åpent for besøk i det daglige.

– Folk slenger opp bildørene, og ut løper det skrikende mennesker. Av glede, altså. Det er helt sant. Noen blir helt gale når de ser dyr, og så er det rett frem med kameraet.

De mest ivrige besøkende kan ha en tendens til å glemme at dette er noens hjem. For Anette, som egentlig er ganske privat, ble det en ubehagelig overraskelse å få besøk av ubudne gjester en kveld. Anette leste til eksamen da noen plutselig gikk forbi vinduet:

– Jeg lukket opp og spurte hva de skulle, men de sa bare: «Ikke tenk på det, vi skal bare bort og hilse på storegrisene vi!» Det fortalte jeg at de aldeles ikke skulle. Folk tenker at det er helt innafor å bare gå inn til en tre hundre kilos gris i brunst helt alene.

Ureist lykke

Når man har klart å skape en slags ufrivillig turistattraksjon og i tillegg skal drive en daglig gårdsdrift med en bachelorgrad balanserende på toppen, brennes lyset fort i begge ender. Anette innrømmer at å kombinere fulltidsstudier med gårdsdrift er slitsomt.

– Det er så mye å lære; det skal vannes og sås. Jeg lærer noe nytt om dyrking hver eneste sesong, men det er jo tross alt begrenset med plass oppi skroten, ler hun.

Så fort bachelorgraden er i boks i juni, kan gårdssommeren begynne. De er begge vegganere, noe som passer fint sammen med et dyrehold helt fritt for animalsk produksjon. Paret dyrker et tredvetalls grønnsaker og urter i fellesskap med de andre andelseierne, og er selvberget med mat i visse perioder av året.

– Det er så fantastisk å bare kunne gå ut i åkeren og spørre seg om hva man skal ha til middag i dag. Det er ikke kortreist, men ureist, sier Anette.

Anettes beskrivelser av middagsplanleggingen er så idyllisk at det nærmest høres ut som en sketsj.

– *Det er vel noen skyggesider ved dette livet også?*

– Næmmen vet du hva, jeg tror vi gjør det mange drømmer om, sier Anette.

Vegansk åpenbaring

– Du begynner vel sikkert å bli sulten? spør Anette.

Vel inne i varmen serverer Anette et par skiver med hjemmelaget linsepålegg.

Det smaker kjempegodt, mumler Universitas' journalist og må skamfullt legge bort ideen om at påleggsbordet blir fattigere uten leverpostei og spekeskinke.

Vi har prioritert å dedikere livet vårt til å redde dyr og til å gi dem et godt liv

Anette Westgaard, student

– Det er jo så vanvittig mye god vegansk mat, utbryter Anette og slår ut med armene.

For utenom dyrevelferd og smaksopplevelser, er ressursbruken i matproduksjon en stor grunn til at paret velger å leve vegansk. Andreas mener at det er for lett å si at man ikke skal legge seg opp i andres matvaner.

Likevel understreker de begge at det er viktigere at mange velger å spise litt mindre kjøtt og fisk, enn at noen enkeltpersoner blir helt veganske.

– Billig kjøtt har sin pris

– *Hva kan Oslo-studenten med klimaskam gjøre for å lette litt på samvittigheten i hverdagen?*

– Husk på at dyrevelferden på industrigårder i Norge ikke kan bli bedre så lenge forbrukeren ikke vil betale for maten. Billig kjøtt har definitivt sin pris, sier Andreas bestemt.

Paret oppfordrer selvsagt til å leve mer plantebasert, spesielt dersom studentøkonomien legger foringene for valg av middag. Og til studenten med en liten bondedrøm i magen, har Andreas et velkjent råd.

– Begynn med litteraturen. Les deg opp på planter og dyr, og se om det vekker interesse hos deg. Så kan du begynne å snuse på hvilke muligheter som finnes.

Selv begynte han med et lite minidrivhus i vinduskarmen hjemme i Oslo. Nå har de sin egen bondegård.

DEBATT

debattredaktør:
debatt@universitas.no

Endre Ugelstad Aas
901 95 375

KJØR DEBATT Hete tips om debatter i andre redaksjoner

Singellivets farer

Kan mangel på kropps-kontakt føre til død? Ifølge Preikestolen-journalist Tori Marie Kongsvold er det en overhengende fare for nett-opp dette. Som enslig stiller du svakest i klassen, men fortvil ikke: Kongsvold har rådene til deg som er redd for å segne om i mangel på et annets menneskets nærhet.

– Du trenger en søppel-sekk. Stapp gammelt tøy i den. Form posen til et men-ske og plassér en bamse øverst som hode. Legg den i senga og legg deg selv ved

siden. Å spoone med en søp-pelsekk høres fristende ut det, men hva når du trenger å kjenne følelsen av en ekte hånd som stryker deg over armen?

– Noe av det beste med flyplasser er når det er når det piper i sikkerhetskontrol-len. En person tar meg til si-des. [...] Stryker fingrene sine nedover ryggen min og kjen-ner rundt bukselinningen.

La oss for all del håpe at journaliststudentene i Volda kjenner på flyskammen neste gang de skal hjem fra bygda.

Topplisten

Studvest har lansert en topp 10-liste over avisens klikkvinnere på nett i 2019. På førsteplass troner «To ‘Sugarbabes’ forteller», som ifølge kulturredaktør Håvard Finnseth var farlig nærme å «sprengne nettsiden». Med nesten 40.000 sidehenvisninger, er det bare å applaudere. – Å jobbe med denne var et av årets høydepunkt, ifølge Finseth. Ennå er det uvisst om han selv benyttet seg av kildenes tjenester. På andreplass finner vi nyhets-

redaktør Johannes Steens fordømmelse av «snusboks-leken», en drikkerek hvor deltakerne kaster en snus-boks til hverandre og stiller hverandre spørsmål i håp om å bli bedre kjent.

– Før [sic!] det første blir jeg ikke godt kjent ved at Randi mener jeg likner en taco eller Lars tror han får vakrest barn med bestekom-pisen sin, klager Steen.

Hva med å invitere de to sugarbabesene neste gang for å sprite opp leken?

Et godt budsjett for byens studenter

Oslo-budsjettet

Henrik Dahl Jacobsen, student og bystyremedlem (Ap)

Mansoor Hussain, student og bystyremedlem (Ap)

I likhet med lederen av Velferdstinget, Gard Løken Frøvoll, deler også vi det samme engasjementet om at studentene må prioriteres når byens folkevalgte legger frem budsjetter. Likevel deler vi ikke Frøvolls konklusjon over Oslo-budsjettet, som har en rekke satsinger studentene vil nyte godt av.

For det første gjennomfører byrådet nå en historisk klimasatsing i Oslo, som er viktig for alle unge som skal leve her i årene fremover. Blant annet har man de siste fire årene utvidet kollektivtilbudet kraftig med over 6800 flere avganger per uke. Det gjør at byens t-banelinjer og busser nå går oftere og lenger ute på kveldene. Det gjør det lettere å ta miljøvennlige valg, og gjør at man kan bli lenger ute uten å måtte ta taxi hjem. Nå er det også lagt inn i budsjettet at prisen på enkeltbilletter skal reduseres med 20 prosent, som kan gjennomføres når vi får på plass felles avtale med Viken. For det andre innfører det Arbeiderparti-leda byrådet nå pensjonsopptjening fra første krone, som betyr mest for byens studenter som jobber ekstravakter ved siden av studiene. I dag må studenter oftest jobbe

ved siden av studiene for å få hverdagen til å gå rundt, men likevel har de færreste hatt krav på å tjene opp egen pensjon. Da må man ha minst 20 prosent-stilling og tjene over 1G, som tilsvarer rundt 100. 000 kr. Når dette kravet nå fjernes, og man får pensjon fra første arbeidede time, vil studenter behandles likt som resten av kommunens ansatte.

I tillegg har man en rekke andre satsinger i budsjettet studentene vil tjene på. Blant annet prosjekter som skal gi nye veier til egen bolig, slik at inngangen til boligmarkedet ikke blir like vanskelig for førstegangs-kjøpere. Byrådet har vært opptatt av å bidra til at det etableres et studenthus i sentrum, som kan gi store positive ringvirkninger og skape en møteplass mellom næringslivet og studenter.

Som studenter selv deler vi målet om å skape en bedre studentby, og da trenger vi alle de gode innspillene Velferdstinget har

Utbyggingen av idrettsanlegg og styrkingen av helse-tjenester er også eksempler som kommer studentene til gode. Frøvoll har likevel rett i at byens folkevalgte må bruke energi på å skape en god og attraktiv stu-dentby, dersom vi ønsker at nye studenter skal flytte hit til Oslo. Det handler om alt fra jobbmuligheter, stu-dentmiljø, studenthelse og kostnadene ved å bo her. Dersom studentpolitikerne ønsker en møteplass med politikernes, er de hjertelig velkommen, vi kan til og med ta møtet mellom forelesninger på universitetet. Som studenter selv deler vi målet om å skape en bedre studentby, og da trenger vi alle de gode innspillene Velferdstinget har.

Kan vi la kunnskaps-sentre gå ad undas?

Det norske instituttet i Athen

Sofia Heim, master i gresk ved Ifikk

De siste årene har begrunnelsesbasillen bitt seg fast i humaniora, og fag som klassiske språk så vel som antikk kultur og viten har hatt vanskeligheter med å riste den av seg. Emner som har vært grunnstøtter i vestlig dannelseslære skal nå gås etter i sømmene, og plukkes i stykker og deres verdi skal vurderes på ny etter moderne standarder. Den gryende usikkerheten rundt klassisk forskning ser vi klart og tydelig i strømmen av publikasjoner med titler som «Who killed Homer?» og «Classics, why it matters». Utryggheten får også finansielle følger, og dermed mer lokale symptomer som blant annet nedskaleringen av Det norske institutt i Athen.

Instituttet feiret i fjor sin 30-årsdag, men det kunne vært under bedre forhold. I 2018 bestemte UiT og NTNU seg for å trekke seg fra opprettholdelsen av instituttet, og like etter bestemte UiO, til stor skuffelse og protest, at de skulle gjøre det samme. Fra 2021 vil det tunge ansvaret hvile på UiB. Trusselen er overhengende, og instituttet venter nedskalering og i verste fall nedleggelse.

Det er ikke lett å forsvare et norsk behov verken for klas-siske fag eller kunnskapssentre som Det norske insti-tutt i Athen med få ord, men jeg gjør likevel et forsøk: Investering i ressurser og utvikling av et fag går hånd i hånd. Videre er det fornuftstridig for et universitet å fremme internasjonalisering mens man velger bort in-stitutter i utlandet, spesielt kunnskapssentre som kan nyttiggjøres for mer ‘moderne’ forskning innen sam-funn, økonomi og politikk.

Selv hadde jeg stor nytte av instituttet da jeg fikk tilbud om å presentere min masteroppgave der. Besøket åpnet øynene mine for faget in situ, der det hørte hjemme, og viste meg spennet av muligheter for nord-menn som har forelsket seg i Hellas, gammelt som nytt. Dette er jeg ikke alene om, og oppropslistene for bevaringen av instituttet mangler ikke un-derskrifter fra studenter med interesse for det instituttet har å tilby.

Nedskaleringen av Det norske institutt i Athen er et leit steg i utviklingen av norske (u)interesser, og møtes som forventet med motstand. I kjølvannet

av UiOs avgjørelse ble det opprettet flere opprop for å bevare instituttet i full kapasitet, og i 2019 ble ven-neforeningen Athenæum stiftet, som har tatt på seg oppgaven å videreformidle instituttets forskning, verdi og relevans for et norsk publikum og fagmiljø. Når en aktiv «ruinering av ruinene» blir møtt med slik mot-stand og initiativ, skal jeg innrømme at jeg ser med optimisme på fortidens fremtid.

Nedskaleringen av Det norske instituttet i Athen er et leit steg i utviklingen av norske (u)interesser

Ukas tweets:

Kopiutsalget @kopiutsalget
#PSYC4302 «Psykologisk behandling av voksne»
V20 er tilgjengelig for salg
SiO-helse har fått en ny konkurrent

odilings @odavh
sykt at det heter tenketanken kivita

Det kalles dannelse

Mina Ghabel Lunde @minalunde
NRKharsommålåsenkesnittalderen på sitt publikum.
Derfor er Lilli Bendriss og Tømm Kristiansen Harare ukens gjester i Nytt på nytt.

Forslag til kompromiss: Dan Børge og Fantorangen

Debattregler i Universitas

Vil du få din mening på trykk i Universitas?
Send innlegget ditt på e-post til debatt@universitas.no

Typiske innlegg er mellom 1500 og 2000 tegn, inkludert mellomrom. Lengre innlegg kan vurderes i noen tilfeller

- Vi trykker ikke innlegg som har vært på trykk i andre aviser, eller som er hatske og trakasserende
- Vi tar oss retten til å forkorte innlegg
- Frist for innsending av innlegg er søndag kl. 17
- Legg ved et portrettfoto av deg selv i e-posten

Studenter taper på å ikke vente med å få barn

Studenter med barn

Aurora Kobernus, bachelorstudent i klart språk ved UiO

I en artikkel i Universitas (22. januar) om hvorfor studenter ikke vil ha barn, kan vi lese at regjeringen ikke kommer med utjevningsverktøy for å lage tilsvarende insentiver som gis foreldre i arbeid. En hovedårsak til at man i dag bør vente med å bli forelder til etter endt studium, er at man i fulltidsjobb vil få helt andre rettigheter og økonomisk hjelp enn som student.

Studenter som får barn med dagens lave satser for barne-tillegg, engangsstøtte og foreldrestipend taper på å ikke vente til de kan tjene opp foreldrepenger og arbeidsrettigheter etter studiene. Om man har ressurser og fast jobb er det kanskje gunstig å være forelder med en relativt fleksibel studiehverdag, men regjeringen må forstå at det må tiltak til for at det skal bli gunstig å få barn før fylte tretti år. Det studenter ikke får i dag, er de mange rettighetene som arbeidende foreldre har. Studenter som blir foreldre taper dermed flere hundretu-

sen på å ikke vente med å bli gravid til man har opparbeidet seg retten til foreldrepenger, og å ha en fast jobb å komme tilbake til etter permisjon. Regjeringen burde løfte studenter

Man er ikke en dårlig forelder om man har dårlig råd, men det gjør studiehverdagen og familielivet vanskeligere

og deres barn ut av en økonomisk felle, som kan virke idyllisk fra utsida med fleksible rammer i dagliglivet og fordelene ved å få barn før fylte 30, men som derimot slår sprekker når man ser hvilke økonomiske vilkår foreldrene får ved å vente.

Foreldre som studerer i dag må forvente å tilpasse seg Lånekassen for å få foreldrestipend, forsørgerstipend og eventuelt for å få utbetalt engangsstønad. De økonomiske ordningene er uoversiktlige, ikke fullt dekkende og gir ikke de trygge rammene barn opp til 18 år trenger dersom man har flere barn. Det er flott om flere studenter oppfordres til å bli foreldre, men det er ikke et naturlig utfall før man opparbeider bedre økonomiske insentiver. Regjeringen bør løfte studentene med ekstrastipend ut av fattigdom og øke stipendene for å legge til rette for at de skal kunne bli foreldre. Man er ikke en dårlig forelder om man har dårlig råd, men det gjør studiehverdagen og familielivet vanskeligere. Man bør på en forutsigbar måte gi ventende studenter uavhengig av arbeidsevne, oppsparte midler, bosted og andre ressurser en trygg framtid mens man venter på et nytt liv.

Hvor mange studenter vil ha barn i studietiden, når man heller kan vente til den dagen man er i fast jobb med all den stabiliteten det gir en forelder? Dersom man får et forsørgerstipend eller et foreldrestipend som tilsvarer foreldrepengene, er jeg overbevist om at flere studenter vil vurdere å få barn tidligere.

Ukens sitat:

Vi bør ha en plan for hvilke studenter vi vil ha

Iselin Nybø, tidligere forsknings- og høyere utdanningsminister

ILLUSTRASJON: ERLEND PEDER

Studenters ufrivillige klimaaktivisme

Klimaskam

Synne Sørgjerd, bachelorstudent i informatikk og kollektivbeboer

Brannfakkell: Studielånet er høyt nok. Din erfaring som student på studentbudsjett er til og med litt viktig for klodens fremtid. Hvis vi skal redde denne planeten, så må vi ned i både levestandard og kjøpekraft – det er ingen vei utenom. Forslag fra grønne venner om at konsum må ned blir gjerne møtt med motstand, hån og stereotyper, men vi som skrapper oss gjennom både tre og fem år med halvparten av en alminnelig minstelønn beviser at det er noe i det, at det går helt fint og at man kan ha det vel så bra (selvfølgelig med enkelte unntak). Selv 15.000kr i måneden er en svimlende sum. Hva skal du gjøre med de pengene? Kjøpe ny iPhone, hver måned? Flytte fra kollektivet? Hør meg ut: Du burde fortsette å bo i kollektiv.

Kan vi egentlig redde jorda sammen hvis vi sitter alene, i hver vår toroms med stukkaturer og originale tre-

Som student tvinges du til å ta de økonomiske og ofte bærekraftige valgene, med unntak av de gangene man velger de billige gulrøttene fra Israel

gulv? Å bo i kollektiv er strevsomt. Men det er også klima-effektivt. Som student tvinges du til å ta de økonomiske og ofte bærekraftige valgene, med unntak av de gangene man velger de billige gulrøttene fra Israel. Bønner er billigere enn biff. Sykkel er billigere enn bil. Dette betyr ikke at vi

som studenter er uten klimasynd, da selv fattige studenter på Instagram kan unne seg sin ukentlige avokado – men det beviser at det går an.

Vær ærlig nå – vil du at studiestøtten skal øke en og en halv gang, eller vil du at det skal legges mer til rette for flere rimelige boliger til alle? Er det ikke utleiehaier og et pres-set boligmarked som er grunnen til at stipendet ditt ikke alltid strekker til, uansett? Må enhver politikk ha «student!!!» skrevet i store bokstaver for at man skal se at den også gagnar oss?

Kjære medstudent: Det er frihet fra klimaskam i studielånet. Ikke fall for livsstilsinflasjon. Dine dårlige erfaringer med kollektivene SiO har plassert deg i, trenger ikke ødelegge for nødvendigheten av utradisjonelle boformer som en del av klimaløsningen. Det er kanskje for sent for vår foreldregenerasjon, som sitter på hver sin enebolig og kjøper sine dyre oster, men ikke for oss – vi kan bo i kollektiv for alltid.

ANMELDELSER

anmelderredaktør: **Selma Stormyren Larsen**
anmeldelser@universitas.no 954 51 978

Teater:

Hysterisk fremstilling av en feilslått skolereform

Foto: Øyvind Eide

«Reform 97» avkler det norske skolesystemet og det enorme presset det utsetter elever for fra ung alder.

Det hele begynner allerede før publikum har satt seg i salen. Læreren, Henriette, ber tilskuerne om å stille seg to og to i gangen: «Dette har vi gjort før, dere.» Så må alle som skal finne seg en plass i salen, håndhilse på Henriette, spilt av Marte Magnusdotter Solem. Og med det er vi tilbake på skolebenken.

Skolereformen fra 1997 hadde som mål å introdusere lek som pedagogisk metode på barneskolen. I «Reform 97» får vi innblikk i hvordan det egentlig gikk. Teaterstykket tar for seg skolesystemet fra guttenes perspektiv, som i den virkelige verden ofte får merkelappen skolens tapere.

Forestillingen er tidvis interaktiv og gjør flere ganger bruk av improvisasjon. Gjennom morsomme dialoger kommer vi nærmere på Pax, klassekloven som ikke klarer å konsentrere seg i timen – en karakter vi alle kjenner igjen fra egen skoletid. Han er så lei av lekser at han overbeviser mammaen og læreren om å inngå en avtale om å slippe lekser. Pax vil nemlig bare en ting: spille videospill med kompisen Koray.

Skuespillerne er overbevisende i rollene, og det er tydelig at de har satt seg godt inn i både karakterene og naturen til skolesystemet. Spesielt imponerende er Magnusdotter Solem som Henriette. Det er åpenbart

at hun har lært seg pedagogiske grep, for når hun henvender seg til publikum, er vi alle tilbake på skolebenken. Enten som elev eller forelder.

Scenen har enkel utforming, med kun pappfigurer av elever som rekvisita. Det enkle oppsettet bruker skuespillerne til sin fordel. Det gir dem stor frihet til å forme forestillingen, og i stedet for å lene seg på scenografien, gjør skuespillerne bruk av dialog og improvisasjon på en kreativ måte.

Sterkest inntrykk gjør stykket når det bryter ut diskusjon under et foreldremøte. Vi får innblikk i hvor forskjellig skolegangen kan være for elever, og hvordan mange opplever at skolesystemet ikke er lagt opp for at alle kan lykkes. Barn presses til å jobbe for egen fremtid, men problemet, som moren

Reform 97

Hvor: Nationaltheatret

Regi: Tyra Tønnesen

Med: Hanne Skille Reitan, Marte Engebrigt-sen, Birgitte Larsen, Marte Magnusdotter Solem og Leiko Fuseya (scenograf)

til Pax poengterer, er at «barn lever nå. De skal ikke måtte tenke på en fremtid».

Stykket fremstiller en trist realitet hvor barn vokser opp stadig tidligere. Det forteller historien om en feilslått skolereform: Resultatet ble økt konkurranse og testing av elever allerede fra første klasse. Barndommen handler ikke lenger om lek og moro, nå er det konkurranse og høy måloppnåelse på prøver som gjelder.

Men gjennom «Reform 97» presenteres det omstridte politiske temaet på en leken måte. Regissør Tyra Tønnesen og skuespillerne tar for seg skyggesidene ved skolesystemet, uten at alvoret drukner i humor. «Reform 97» er en sjarmerende og fengslende forestilling fra start til slutt, og (en noe ambivalent) latter er nesten garantert.

Roya Shahibzadeh
anmeldelser@universitas.no

Foto: Øyvind Eide

Plate:

Poptimistisk jazzing

Det er ingen tvil om at musikerne i JUNO kan håndverket sitt, men er det nok til å skrive et bra album?

Før jul ble verdens kjedeligste musikkdebatt satt i gang i VG: Hvor mange akkorder må en poplåt inneholde før den er kredibel nok? Folkene i JUNO har åpenbart teorien i bakhånd, men det er ikke gitt at det blir gode låter av bare det.

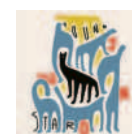
Ut fra navnet skulle man kanskje ikke tro at jazzlinjen på NTNU i Trondheim har blitt en slags pop-fabrikk i det norske musikk-miljøet. Listen over band som har oppstått i miljøet rundt jazzlinjen blir lengre og lengre for hvert eneste år. Musikerne i JUNO er

blant dem, og det er naturlig å sammenligne dem med andre band fra linjen, for eksempel Highasakite og Broen. Musikken til JUNO er mer lavmælt enn den til Highasakite – den har ikke de samme storslåtte lydbildene, og samtidig er de litt mindre eksperimentelle i uttrykket enn Broen.

Noe av det beste med «Young Star» er hvor åpenbar musikernes dyktighet er, uten at de hele tiden trenger å flutte seg med det. Platen er, til tross for sine sjangerhopp, elegant satt sammen og flyter helhetlig og elegant frem-

over. En samspilt rytmeseksjon får platen til å unngå å høres ut som taffeljazz – sånn klein bakgrunnsjazz på restauranter og i hotellbarer. Spesielt på sporet «Persephone» er dette tydelig. Låten starter rolig og gir assosiasjoner til psykedeliske viser fra sekstitallet, før den sklir over i partier med energisk jazzing. De korte sporene kalt «Mood 1–4» fungerer godt som litt pusterom og bidrar til et helhetlig album.

På singelen «Need You to Know» hadde de sluppet unna med rolige pianoakkorder og en interessant vokalmelodi, men også her klarer de å legge på de små detaljene som gjør låtene til noe mer. Saksofonen fremhever vokalmelodien på en elegant måte og gir hele låten det lille ekstra.

Young Star

Artist: JUNO

Plateselskap: Jazzland Recordings

JUNO hadde kledd å trekke låtene enda litt lenger, enten i retning skamløs pop, eller enda mer jazz. Om du velger å gi JUNO en sjanse, anbefaler jeg deg å høre platen fra ende til annen: Det er en helhetlig og gjennomgående sound som viser at rekkefølge og dramaturgi er noe de har tenkt nøye igjennom. Dette er forhåpentligvis en plate som kan radikaliserer jazzeliter og få dem til å sjekke ut mer pop, og kanskje invitere poptimister ut i et mer utfordrende musikalsk terreng.

Øyvind Halsøy
anmeldelser@universitas.no

Bok:

Psykologisk overtenning

Studentpsykolog og Universitas-kjendis Kitty Byngs romandebut preges av sterke dialoger, men mangler en litterær idé.

Kroppen er en morder

Forfatter: Kitty Byng

Forlag: Cappelen Damm

Se for deg innsiden av en svanger kvinnekropp, utviklingen fra embryo til foster, konturene av et menneske som blir til. I «Kroppen er en morder» er det savnet etter denne prosessen som utgjør det sentrale motivet. Kitty og kona Nina har bestemt seg for å få barn, men som lesbisk par må de ty til kunstig inseminering. Kroppens manglende vilje til å samarbeide i dette prosjektet utgjør bakteppet for samlivsproblemer, selvransakelse og etiske refleksjoner. Våre lesere er kanskje kjent med «studentpsykologen» Byng som ivrig kommentator når studenter psykiske helse har blitt satt under lupen. I romanen oppleves det likevel som om noe mangler i foredlingen av det psykologiske råmaterialet hun har til rådighet.

Store deler av handlingen finner sted i privatklinikkenes verden. Etter henvisning til gynekolog og samtale med Rikshospitalet, bestemmer ekteparet seg for å gå til den private Vitro-klinikken. De betaler for å få tilgang til en dansk sædbank og stalker de potensielle donorene på jakt etter Herr Perfekt. Nina ønsker ikke at faren skal være norsk, dansk eller hvit overhodet. Helst skal faren være iransk, slik at hennes iranske kultur også kan ivaretas. Valg av donor blir et springbrett for drøftinger om arv, miljø, rasisme, genteknologi og skeives rettigheter. Valget faller til slutt på indiske Sandir, og det er Kitty som skal bære fram parets første barn, fordi hun er eldst. Nina skal bære fram nestemann.

Paret investerer enorme ressurser i barneprosjektet, både økonomisk og emosjonelt. Det er uklart om klinikken utnytter dem – det desperate ekteparet ute av stand til å forsøke på egenhånd. Sannsynligvis er det bare oppspinn, men håpløsheten tar noen ganger over. De mange besøkene til klinikken oppleves som en kafkask labyrint. Stadig introduseres nye sykepleiere og leger, nye navn og ny informasjon om kvinnens anatomi og prosessene rundt befruktning. Ekteparet står på mange måter i informasjonskanalenes vold.

En positiv graviditetsprøve feires med ringerunde til venner og familie, men ved hvert forsøk svarer Kittys kropp med å skuffe dem alle. Jeg tar meg i å heie på Sandirs sæd og Kittys eggstokker, men til ingen nytte. Kittys kropp er vitterlig en morder. Ikke bare «dreper» den et flertall påtenkte barn – den truer med å ta livet av Kitty, som leser seg opp på barnløshet og selvmordstanker, og ikke minst ekteskapet.

Romanen er fordelt på 164 kapitler, hvilket betyr at det knapt fordeles to sider per. Dette formmessige valget har selvsagt konsekvenser for hvordan fortellingen trer frem. Leseren har kun tilgang til bruddstykker av Kittys liv, og ytterst sjelden graver Byng dypere i linjene mellom hovedpersonen og de øvrige karakterene. I høst ble samtidslitteraturens mange skildringer debattert, om det rett og slett er for mange. På dette tiltalepunktet må nok Byngs bok frikjennes; det er ikke ofte i denne romanen at vi støter på slike

tablåer. Til dét er de pointillistiske pennestøkene for korte. Byng nøyer seg med å skissere de litterære personene og relasjonene dem imellom. Utover Kitty er det hennes mor og kona Nina som portretteres grundigst, og de mange dialogene dem imellom blir et viktig verktøy. Om det er noe jeg vil berømme Byng for, er det at hun skriver naturlige og gode dialoger. Dialogen er en så vanskelig form at jeg mistenker at det er derfor mange uerfarne forfattere ofte henfaller til de utskjelte skildringene.

De litterære høydepunktene inntreffer nettopp når Kitty er i dialog med moren, eller når hun tenker tilbake på irrganger i oppveksten. Morens hjerne-slag er i det hele tatt startskuddet for romanen og kimen til det barnet Kitty og Nina forsøker å unnfange. Båndet moren og Kitty imellom er vanskelig, men sterkt, og gjennom samtaler med faren og erindringer om besteforeldrene nøstes det opp grunner til hva dette båndet har å gjøre med Kittys sterke ønske om å få barn.

Uten at forfatterens og hovedpersonens navnelikhet skal danne grunnlaget for gravejournalistikk og anklager, må man kommentere at Byngs profesjonelle virke som psykolog får utløp i romanen. Mengden referanser til utviklingspsykologisk pensum når et metningspunkt allerede en tredjedel gjennom. På ett punkt virker boken som en sjangerhybrid mellom populærvitenskap og roman, og dette er uheldig for boken.

I noen slike tilfeller, hvor forfattere, eksempelvis Kurt Vonnegut eller Joseph Conrad, matet sine romaner med erfaringer fra sine egne profesjonelle felt og liv, overlevde de litterære ideene. Dette er ikke alltid tilfellet her. Kitty psykologiserer ofte seg selv, og sjelden transformeres drøftingene til litterært materiale.

Men Byng glimter ofte med god dialogføring. Tidvis forsøker hun å eksperimentere med form – en aforisme der, en gjentakelse der – som regel mislykkes disse. Idet Byng setter seg ned for å skrive ut sine tanker og erfaringer, utelir kanskje den store ideen om hvordan hun skal gjøre det om til romanstoff. Men boken er fylt med gode dialoger og spennende relasjoner. I sin debut tar Byng opp vesentlige temaer og romanen fremstår alt i alt som et helstøpt verk.

Brage Egil Herlofsen
anmeldelser@universitas.no

Selma Stormyren Larsen, anmelderredaktør

(følg spillelista på Spotify)

Universitas anbefaler

Girl in red - Kate's not here

Nå lager a låter til horrorfilmer. Ikke la deg skremme ... Kanskje er det hennes beste låt.

Pegah - Aura

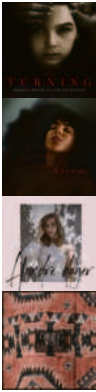
Hun her blir svær. Du hørte det her først.

Ine Hoem - Jeg vil aldri hjem

Ei lita kjærlighetslåt i samme funky viselandskap som No. 4. Mer av det!

Darling West - Hey There

Romantisk og stilig! Nordmenn elsker jo americana ...

Kulturkalender uke 4

Klubb Verdensstjerne 006: Erika de Casier

31/1

En verdensstjerne fra København kommer til lille Oslo! Dette må vi få med oss. Jeg har hørt noen mene at Køben tilhører kontinentet. Tja. Uansett, med 90-tallsvibes, R&B og, skal vi tro eventeksten, mye mer, blir denne blåørdagen både chill og digg. Eller forbanna bra, hilsen Blå.

Sted: Blå

Tid: 23:00

CC: 120,-

Aldersgrense: 21 år

Jam på Chateau Neuf

30/1

Studentjam! For en torsdag dette ser ut til å bli. Jammen er visst åpen for alle sjangre og impulser, så her kan du dukke opp med sax, triangel eller blokkfløyta fra 8. klasse. Det viktigste er ikke å spille pent, det er å delta, være bittelitt kreativ og å komme seg ut en gang i blant. Det vet alle.

Gratis inngang

Tid: 19:30–01:00

Hva gjør vi med naturen – og hva gjør naturen med oss?

30/1

I disse dager arrangeres klimafestivalen § 112 over hele landet. Også på Deichman Majorstua. Døyyv klimaangst og -apati denne torsdagen. Filosof Arne Johan Vetlesen inviterer biolog (og sauebokforfatter og politisk rådgiver for Rødt, heisann!) Anna Blix til samtale om natur, klima og miljø. La deg inspirere.

Sted: Deichman Majorstuen

Tid: 18:00 – 19:00

Gratis inngang

Endre Ugelstad Aas, journalist i Universitas

Ukas advarsel

Café Abel 1993 – 2020

Hvem: Grådige utleiare Hva: Espresso House Hvorfor: La Abel leve

Det eneste brune vannhullet i gangavstand fra Blindern har nå blitt lagt ned. Café Abels dager er talte. Det ryktes om at Espresso House og Joe & The Juice skal bla opp for å vinne de attraktive lokalene. De tidligere eierne er helt fortvilte. Hvem skal nå servere ettermiddagspilsen til tørste akademikere og de trofaste stamgjestene fra Eventyrplassen vannførerlag? Rundt hjørnet har

det nylig åpnet en hundefrisør. Et forvarsel om det som måtte komme. Selv om Abel har vært nede for telling tidligere, ser dette ut til å være det endelige sluttpunktet. La oss i hvert fall håpe at tappekranene ikke erstattes med (tamløse) espressomasiner. Da ser jeg heller at eierne av «Doggy Style» kjøper opp hele gården.

Rasmus Gorset Berg, journalist i Universitas

Ukas anbefaling

Regjeringskrise er sexy

Hvem: Partier i regjering Hva: Gå ut av regjering Hvorfor: Folket elsker det, og dere er til for folket

For en nyhetsuke vi har hatt. Statsråder ut, statsråder inn. Kritikk, drama, uenighet. Den tabloide delen av meg blir kåt av tanken. I hadde steng-grensa-og-brenn-regnskogen-partiet Frp i regjering i seks år, og den største snakkisen da var *bompenger*. Det fikk iallefall ikke meg til å komme.

Men åhå, NÅ er det *breaking news upon breaking news*, det er hastesak og det er siste nytt.

Jeg ante ikke hva jeg gikk glipp av. Jeg føler meg britisk, kanskje til og med litt amerikansk. Ikke rart at mange der borte vil beholde idiotene i regjering – folk går sikkert rundt med ståpikk og våt truse ti timer om dagen. Så vær så snill, Venstre, Høyre, KrF – ha dere ut av regjering! Gi meg noe nytt! I en uke. Så kan de også gå. Jeg gir faen i om samfunnet fungerer – bare gi meg deilig, velsmakende, konsentrert spenning.

Cava-minister Asheim

I ukens avis kan du lese om Henrik Asheim som har blitt studentenes nye sjef, nemlig ny forsknings- og høyere utdanningsminister. Asheim er født i Bærum og er tidligere student ved Handels-høyskolen BI.

Ad notam-redaksjonen har fått informasjon fra troverdige kilder som kan opplyse om at Asheim valgte å dra på studentkroa til BI samme kveld som hans nye statsrådspost ble offentliggjort. Asheim skal ha satt seg ned sammen med en rekke studenter. Han skal blant annet ha sagt «Dette gjør jeg for dere gutta!» og «Jeg tar en pinne for Hemsedal, en pinne for BI!». Han skal også ha gjort en «dab», ledd rått og kjøpt musserende vin til hele

gjengen på omtrent femti stykk.

En av studentene som var til stede, forteller at flere på BI kaller den nye statsråden for «onkel Asheim», da han visstnok skal være spandabel når det gjelder å kjøpe øl til studentene på BI.

– Han er jo en tidligere BI-student og følger selvfølgelig ekstra tilhørighet hos oss, sier kilden som ønsker å være anonym.

Etter en rekke forsøk på å få kontakt med Asheim selv, svarer han omsider på e-post.

«Jeg har et stort engasjement for alle utdanningsinstitusjonene i Oslo. Jeg kjenner meg ikke igjen i beskrivelsene, men kan bekrefte at jeg hadde en fet stu-

Ukas studentvin

NEI, NEI OG ATTER NEI:

Svaret på ukens vinanmeldelse er kort og godt NEI. Du trenger egentlig ikke vurdere dette så veldig mye nærmere, men om du ønsker en begrunnelse så føl deg fri til å lese videre. Smaken av denne vinen kan best beskrives som å finne en cava som har stått fra festen du hadde på fredag, på søndag. I løpet av helgen har noen fra kollektivet ditt tilsatt litt sukker, fordi du bor med drittsekker. Dette var et sjeldent tilfelle av at ingen egentlig hadde lyst på mer enn ett glass. En anmelderksjon med mindre integritet ville kanskje spøkt med at denne vinen er årets største tragedie fra Australia. Men sånn er ikke vi! Kjøp heller noe annet.

Øyvind Halsøy, vinanmelder i Universitas

Vinvurderingen skjer i samråd med redaksjonen i Universitas.

Tobacco Road Moscato 2018

Pris: 99,90 kroner

Land: Australia

Alkohol: 6,5 prosent

Vi spør

av Pungmeis Hakkespett

— Admiral P er jo kul

I den ferske studentundersøkelsen opplyser 36 prosent av studenter at de ikke sjekker seg for kjønnssykdommer etter bytte av seksualpartner. Klara Kloksen er en engasjert ansatt hos Sex og samfunn og følte behovet for å luften et par tanker med studentparlamentets leder Christen Andreas Wroldsen.

[Ring, ring]

– Hei, jeg heter Klara Kloksen og ringer fra Sex og samfunn. Har du fem ledige minutter, eller?

– Jada.

– Vi i Sex og samfunn har blitt gjort oppmerksom på tallene i den nye studentundersøkelsen, her fremkommer det jo at alt for få studenter sjekker seg for kjønnssykdommer.

– Ja? Jeg har ikke fått sett tallene ennå, men jeg vet at vi har fått dem tilsendt.

– Akkurat nå har vi i Sex og samfunn en pågående kampanje på akkurat dette temaet som vi har valgt å kalle «check yo self», der vi oppfordrer unge til å «check» seg.

– Det tenker vi er veldig bra! SiO hadde et sånt opplegg på Blindern hvor de gjorde gratistester på studenter.

– Tilbyr virkelig SiO noe gratis? Du er jo leder for studentparlamentet, og derfor lurer jeg på om

du har noen tanker om hvordan vi kan nå ut til enda flere unge studenter?

– Man må gjøre det lett tilgjengelig. Jeg vet ikke ... Man må ha flere kampanjer på det. Det SiO gjorde, var at de sto midt på Blindern og hadde gratis tester. Det har også blitt diskutert om Sex og samfunn kan starte en klinikk på Blindern for eksempel.

– For et fornuftig svar! Vi har faktisk vært i kontakt med rapperen Admiral P og diskutert et mulig samarbeidsprosjekt knyttet til «check yo self»-kampanjen vår. Tror du det er en god idé? Han er jo litt hippie, ha ha.

– Ja, det er en kjempegod idé, det er kult! Han er jo kul og kan nå ut til unge.

– Tja? Forresten, jeg leste på Google at du mener «det må bli mer sexy å være UiO-student». Må virkelig alt seksualiseres?

– Hehehe, nei det kan du si. Ja, det kan kanskje føre til press. Det er et poeng. Eihe?

– Men vent, du heter Wroldsen? Christen Andreas Wroldsen?

– Ja, det stemmer.

– Da har jeg dessverre en litt lunken beskjed til deg. En av dine tidligere sexpartnere har nylig testet seg positiv på klamydia, ser jeg nå.

– Ehehe, det var ikke bra ...

– Da blir du nok nødt å komme innom kontoret vårt for å «check» deg, så kan vi ta og diskutere Admiral P-samarbeidet i samme slengen!

– Ja, det synes jeg høres bra ut. Et møte mellom oss og Admiral P, så kan jeg sjekke meg i samme slengen.

– Onkel P er også en mulighet vi kan diskutere. Men du, vil du vurdere din stilling som Mr. «UiO burde bli mer sexy»?

– Nei, den tittelen vil jeg gjerne beholde.

– Den er grei! Takk for praten, vi snallast!

GABRIEL QUIZLESIAS

1. Hva er navnet på viruset som sprer skremsel om dagen?
2. Hvilket bryggeri produserer ølen ved samme navn?
3. Hvilken kanadisk musiker fikk nylig amerikansk statsborgerskap kun for å stemme mot Donald Trump i 2020?
4. Terry Jones av Monty Python-berømmelse døde nylig. Nevn én av de fire gjenværende medlemmene av komikergruppen.
5. Hvor mange kanter har et heksagon?
6. Finn fire sifre der den første er en fjerdedell av den siste, det andre sifferen er 6 ganger mer enn det første og den tredje er det samme som det andre sifferet pluss 3.
7. De fire sifrene fra forrige oppgave gir et årstall. Hvilken av disse fire franske fi-

- losofene ble født i dette året: Foucault, Voltaire, Sartre eller Descartes?
8. Sosialistisk Venstreparti blir stiftet, Bruce Springsteen gir ut Born to Run, Jimmy Hoffa forsvinner og Gudfaren del 2 vinner seks oscarstatuetter. Hvilket år er det snakk om?
 9. Hvilken måned dedikerte romerne til krigføring?
 10. Hvilket lands navn betyr de ariskes land?
 11. Mellom hvilke parter ble Emu-krigen kjempet?
 12. Hvilken norsk operasanger fyller for tiden rollen som Lisa i oppsetningen av Tsjaikovskijs «Spar Dame» ved The Met i New York?

13. Hvilken verdensberømt operasanger prydet den forrige norske hundrelappen?
14. Hva betyr ikonoklasme?
15. Hvor mange bispedømmer er det i Norge i dag?
16. Ranger fra eldst til yngst: Bunnpris, Kiwi og Joker.
17. Og hvilken er ikke en del av Norgesgruppen?
18. Fotballklubbene Inter Milan og AC Milan deler hjemmebane, men under ulike navn. Nevn én av disse.
19. Zlatan Ibrahimović gjorde nylig comeback for AC Milan. Han har tidligere spilt for denne klubben, samt rivalen Inter Milan, men for hvilken tredje italiensk klubb har han spilt?

av Gabriel Corbin-Arntzen, journalist i Universitas

SVAR/DOM

- 0-4. Exphil på Bali:** Innsatsen din her minner STYGT om Tones skjermtid i Love Island - ikkeeksisterende :)
- 5-9. AST1010 - Astronomi:** Du er smart nok til å utnytte systemet som gratispassasjer, men dessverre stopper det der.
- 10-14. Juss:** Dette var bra, men det rakk ikke helt til topps ... Syt litt på Jodel.
- 15-20. Honours: WOW!** Du er sååå flink!!! Gratulerer! Men det er kanskje ikke så rart siden du har egen seksjon i biblioteket?

1. Corona-viruset 2. Modelo 3. Neil Young 4. John Cleese, Terry Gilliam, Eric Idle og Michael Palin 5. (1979). Bunnpris 18. San Siro og Giuseppe Meazza 19. Juventus 20. Spania
Iran 11. Australia mot emuer 12. Lise Davidsen 13. Kirsten Flagstad 14. Egentlig ødeleggelse av bilder, seks en ikonoklasme, i overført betydning, er en person som utfordrer konvensjoner 15. 11 16. Kiwi
Seks 6. 1694 7. Voltaire, Foucault er født i 1926, Sartre i 1905 og Descartes i 1596 8. 1975 9. Mars 10.
Joker (1997) 17. Bunnpris 18. San Siro og Giuseppe Meazza 19. Juventus

Rebus

av Frimann

HINT: Smaker bra med lime! Send løsning universitasdesk@gmail.com

FORRIGE LØSNING: «Begeret rant over» Det klarte Aslak, Victoria Langø, Halvor Løvlie, Pernille Wedén Wærstad, Jon H. Marthinsen, Uglebos Tapre Travere, Den kuleste jentegruppa ever, BAB, Rimme-Paal og Dan Børge brekker seg.